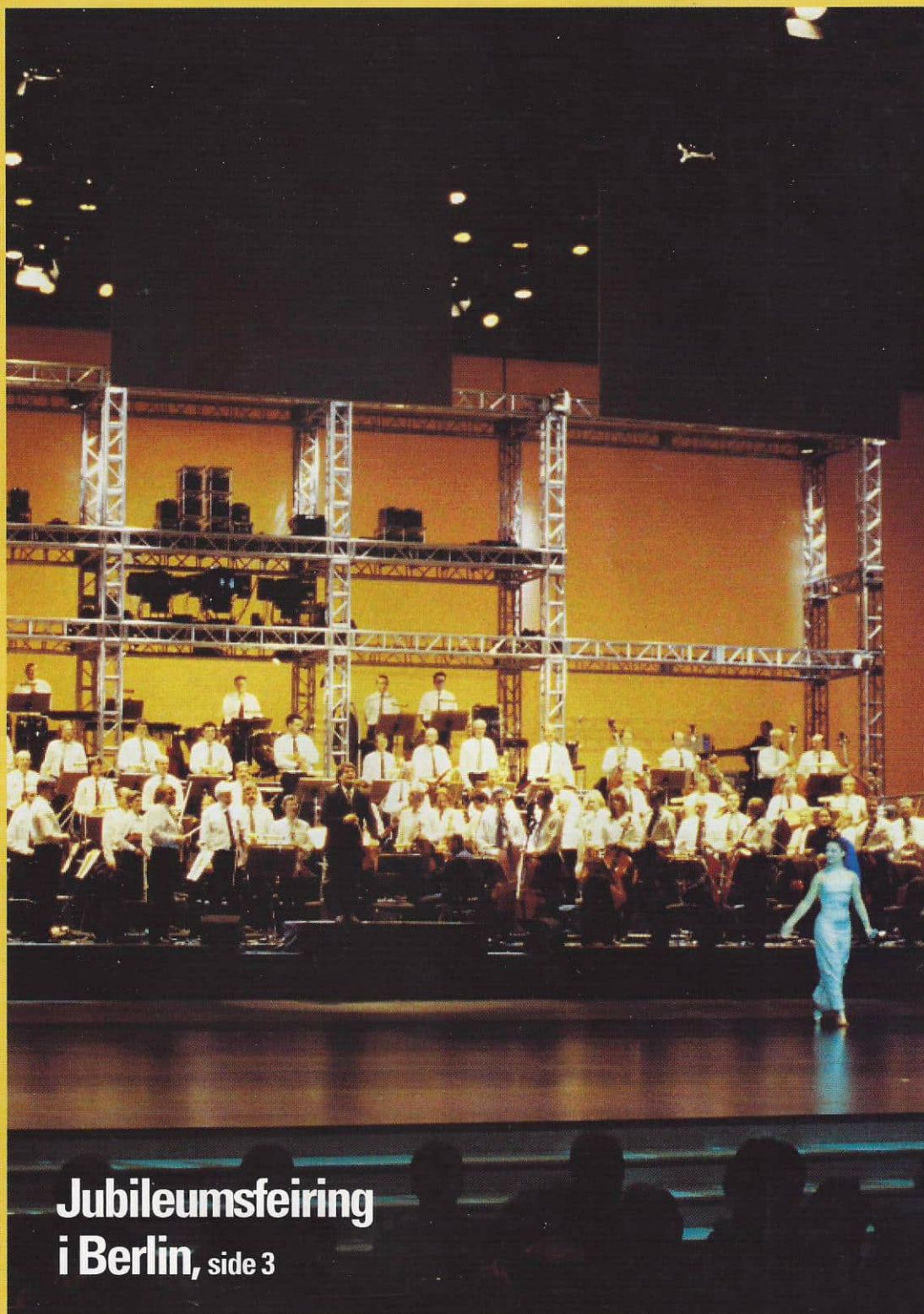

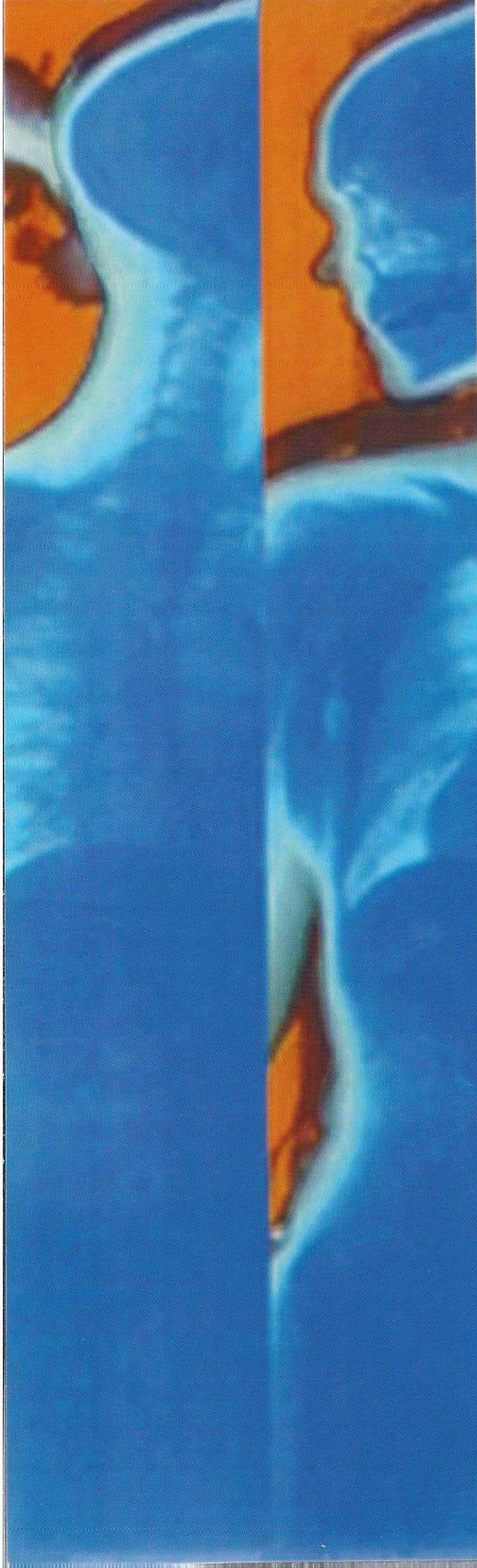
Siemens *Intern*

Bedriftsblad for ansatte i Siemens A/S

**Jubileumsfeiring
i Berlin, side 3**

- Siemens AG 150 år, side 1-6
- Om karriere, side 8
- Reisebrev fra Kina, side 12
- Avdeling Mosjøen, side 16
- Siemens-professor, side 22
- Jubileumsboka, side 24

Norge hyller jubilanten!

Tekst: Tor Cederkvist

Foto: Siemens AG/Tor Cederkvist

Siemens A/S bidro sammen med en rekke andre LG'er til i bokstavelig forstand å sette farge på morselskapets 150-årsjubileum.

Det skjedde ved at hvert land fikk en profesjonell billedkunstner til å lage et banner som ble hengt opp i Berlin under festlighetene. Billedkunstneren Jennifer Lloyd er mester for det norske bidraget. Utgangspunktet for det computermanipulerte bildet er et opptak hun gjorde med Heimann-apparatet som i sin tid sto plassert i Forum.

Apparatet var beregnet for gjennomlysning av bagasje på flyplasser, men Jennifer valgte å kjøre seg selv gjennom.

Stråledosen har tydeligvis ikke vært for høy, hun er fortsatt i full vigør!

- Det sto i innbydelsen at banneret skulle være et "unmistakable eyecatching symbol", sier Jennifer.
- Det kriteriet håper jeg er oppfylt!

Vårt banner sammen med andre lands bidrag på plass i Berlin

Siemens AG 150 år

Congratulations and Commitment

Heinrich von Pierer utbringer en skål for alle verdens siemensianere

Fra paneldebatten «Global Players». F.v: Hans Lødrup, LG Norwegen; Roland Koch, ÖN; Ernst Behrens, Kina; Prof. Hermann Simon (møteleder); Dr. Günter Wilhelm, ZV; Adolf Hüttl, KWU; Karl Grenz, PN/USA; Dr. Ulrich Schumacher, HL

I år feirer Siemens AG sitt 150-års jubileum. I hele verden er det svært få store industribedrifter som kan se tilbake på en så lang og tradisjonsrik historie. Fra et lite verksted i Berlin utviklet det seg et verdensomspennende foretak som idag er aktivt på alle kontinenter. 12.oktober var selve fødselsdagen, og den ble feiret med brask og bram, ja - nettopp i Berlin. Nedenfor gir Arne Nesheim som var til stede i Berlin, noen glimt fra feiringen.

På de tre etterfølgende sidene prøver vi å dvele litt ved starten, og gi noen high lights fra den 150-årige historien. Alle bildene her er utlånt fra Siemens Welt og Siemens Forum München.

Klare budskap fra toppsjefen

Da konsernsjef Heinrich von Pierer møtte 2500 Siemens-ledere på konferansen i Berlin var han meget klar i sin tale: Innovasjonskraften er og blir vår bærende kraft. Og det innen hele det brede feltet av elektroteknikk og elektronikk. Og vårt viktigste mål er og blir tilfredshet hos våre kunder.

Von Pierer presiserte områder som vi skal utmerke oss på for å nå våre overordnede mål i det neste årtusen.

1) Til nytte for våre kunder skal vi frigjøre innovasjonspotensialet hos menneskene i vårt konsern. Vårt motto er: Siemens - det nyes kraft.

2) Vi konsentrerer vår innovasjonskraft på områdene elektroteknikk og elektronikk. Den kombinerte kompetanse i vårt konsern er enestående og uslåelig. Vi holder fast ved våre åtte kjerneområder.

3) Kunnskap og dyktighet er grunnlaget for våre resultater. Vi lærer av de beste og samarbeider i partnerskap. Våre ambisjoner er å være i verdensklasse. «All business is people», - det er kjernepunktet.

4) Vi skal bli en virkelig «global player». Vi skal oppnå gode resultater i alle regioner i verden og utgjøre et fast element i den lokale samfunnsøkonomi.

5) Vi skal høre til de mest profitable i vår industribransje. Konsernverdien skal øke.

Innovasjonsmessen

Her ble 54 prisbelønte prosjekter presentert. Disse hadde kommet gjennom nåløyet etter at hele 6000 innovasjonsprosjekter var sendt inn fra 21 land fra alle verdensdeler. Bortimot 30000 Siemens-medarbeidere hadde vært engasjert i prosjektene. Dette viser det enorme innovasjonspotensialet som er tilstede i bedriften.

Alle de 54 prosjektene fikk første-premie! I en høytidelig, men også humoristisk seremoni fikk alle sin velfortjente utmerkelse. Og det var en stolt Inge Nyberg som kunne motta sin premie på vegne av A-Line prosjektet i Norge.

I kvalifiseringsrunden i Norge ble over 40 prosjekter foreslått. Av disse ble 4 valgt ut til å delta i Europafinalen. Her gikk 8 av over 70 forslag videre til verdensfinalen i Berlin. Og et av disse var altså vårt A-Line prosjekt.

Konsernets top-program fokuserer jo nettopp på innovasjon, ved siden av produktivitet og vekst. Det siste års fokusering på innovasjon har også brakt en betydelig vekst når det gjelder antall oppfinnelser og patenter i konsernet.

Romskipet SIETEC

Et høydepunkt var middagen ombord i romskipet SIETEC. 2500 delegater ble tatt med på en ferd gjennom tid og rom. Vi fikk servert kulinariske godbiter fra de stedene vi landet og ble underholdt av eksotiske artister. Det hele satt inn i en relevant sammenheng til Siemens 150-årige historie.

Dette var et gigantisk multimediashow basert på det ypperste innen moderne teknikk, kombinert med et mengde historisk materiale i bilder og film - projisert på romskipets vegger.

Heinrich von Pierers hyldningstale til avtroppende styreformann Hermann Franz skapte stående applaus under middagen, og en beveget Franz takket Siemens-kollegene i alle land.

Avslutningsdagen

Etter 2 dagers intern Siemens-kongress ble jubileumsfeiringen avsluttet den 13.10. med et stort arrangement med en rekke prominente gjester og tysk presse tilstede.

3500 mennesker var samlet i kongressenterets store sal. Forbundskanzler Kohl holdt dagens hovedtale etter at Hermann Franz hadde

Pressekonferanse med v. Pierer og Dr. Posner

gjennomgått Siemenshistorien og Heinrich von Pierer presiserte firmaets marsjretning fremover.

Uroppføringen av «The Global Concert» gjorde et dypt inntrykk; - både musikalsk og teknisk. Via satelitt samspilte orkesteret på scenen med musikere i Sydney, Tokyo, Cape Town og New York, overført til salen på storskermer.

Hele avslutningsarrangementet ble presentert og ledet av en gruppe unge Siemens-medarbeidere fra alle verdens hjørner. Dette bidro sterkt til opplevelsen av jubelanten som en ung, vital og svært internasjonal orientert bedrift. Som engasjerte representanter for 380.000 medarbeidere i 190 land understreket disse menneskene selskapets vitalitet og internasjonalitet på en flott måte.

Tormod Hermansen, Telenor, Lars Uno Thulin, Statkraft og Bjørn Sund, OHAS var prominente gjester fra Norge under avslutningsarrangementet.

Bundestkanzler Helmut Kohl holdt hovedtalen på avslutningsdagen

Sigarkasse, fantasi og litt kobbertråd. . .

Gjennom hele Siemens' historie strekker det seg to røde tråder, svakstrøm- og sterkstrøm-teknikken.

Begge er basert på firmagrunnleggeren Werner Siemens' innovasjon - visertelegrafen fra 1847, og dynamomaskinen fra 1866.

Den ene førte til mobiltelefon, internet og databus, til chips, PCer og multimedia; den andre til kraftverk, høyhastighetsdrifter og automatiseringsteknikk for industri, til logistikk og husholdning.

Magnet-elektrisk visertelegraf med sveiveinduktor, 1856. I nedre del kan magnet-induktoren - med dobbelt T-anker - sees.

En sigarkasse, fantasi og litt kobbertråd

Ingen hadde vel i 1846 tenkt seg at man ved hjelp av en sigarkasse, litt blikk, noen jernbiter og litt isolert kobbertråd kunne lage et fullt funksjonsdyktig telegrafiapparat. Men for Werner Siemens lyktes det med disse enkle midlene å konstruere visertelegrafen, og dermed skape århundrets gjennombrudd. Det mekaniske arbeidet overlot han riktig nok til sin nære venn Johann Georg Halske. Halske som var utdannet finmekaniker var i begynnelsen noe skeptisk til Siemens sin idé, men lot seg etter hvert begeistre for planen og utførte arbeidet med stor iver.

Med dette var grunnsteinen lagt for «Telegraphen-Bauanstalt von Siemens & Halske», med offisiell start 12. oktober 1847.

Politiske begivenheter som drivkraft

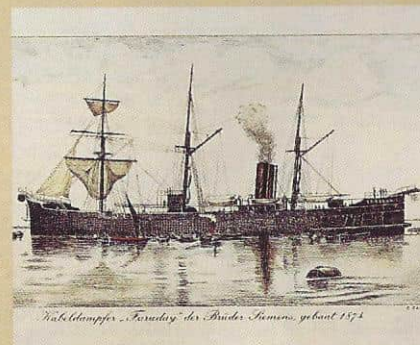
Den gang som i senere tider var det politiske begivenheter som fremskyndet kravene om hurtigere kommunikasjon. Allerede sommeren 1848 fikk bedriften i oppdrag fra staten å etablere en telegraflinje mellom Frankfurt og Berlin, en strekning på 500 km. Fredrik Wilhelm IV, kongen av Preussen ville omgående ha bragt resultatene fra Nasjonalforsamlingens første møte i Frankfurt til Berlin. At meldingen bare tok en time ble en sensasjon.

På den første verdensutstillingen, i London 1851, fikk det unge foretaket høyeste utmerkelse.

Carl og Wilhelm Siemens blir adlet

I 1853 begynte Siemens utbyggingen av det russiske telegrafnet og var ferdig allerede to år senere, et nett som strakte seg 10000 km, fra Finland til Krim.

Likeledes vakte illuminasjonen av St. Petersburgs praktgate Newski-Prospekts og Vinterpalasset stor oppmerksomhet. Begge anleggene ble utført av

Kabelskipet «Faraday» la ut 60000 km sjøkabel i tidsrommet 1870 til 1914.

Kartet viser de transatlantiske kablene som ble lagt ut av «Faraday».

Siemens' avdeling på stedet under ledelse av Carl Siemens.

Carl Siemens ble adlet av tsar Nikolaus II i 1895.

I England ble «Siemens, Halske & Co», senere «Siemens Brothers», grunnlagt i 1858 og ledet av Carls bror Wilhelm. Der dreiet interessen seg først og fremst om fremstilling og legging av sjøkabel for overføring av telegrammer. Siemens' engasjement var så vellykket at man senere bygget en egen kabelfabrikk der borte.

Også Wilhelm ble adlet - av selveste dronning Viktoria i året 1883 - kort tid før sin død.

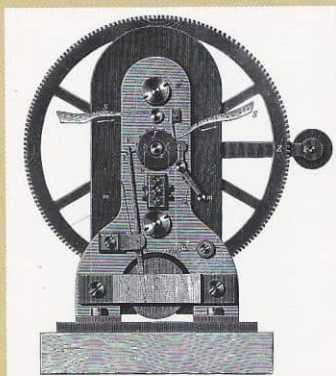
Overføring til lands og til sjøs

Men selve verdenssensasjonen som brødrene Carl og Wilhelm sto for, skjedde i 1870: Nyhetsoverføring over den 12000 km lange indo-europeiske telegraflinjen fra London til Calcutta. Meldinger var fremme i løpet av 20 minutter og linjen var i drift helt frem til 1931, altså i 60 år!

Ikke mindre spektakulær var leggingen av den første transatlantiske kabel under ledelse av Carl Siemens, en kabel som skulle forbinde den «nye» med den

Traceen for den indo-europeiske telegraflinjen fra London til Calcutta, opprettet 1868 - 1870 og i drift til 1931.

Sendeapparat for den indo-europeiske telegraflinjen.

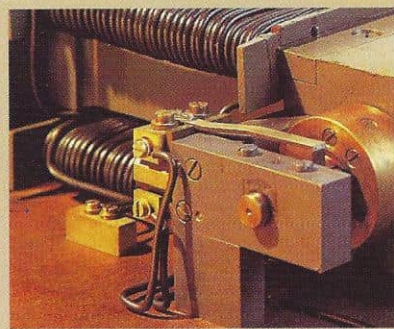

Siemens markedsførte i 1877 denne typen telefoner, en forbedret utgave av de tidligere modellene.

Elektrisk lokomotiv fra Siemens med to motorer på tilsammen 24 HK, fotografert på Helgoland i 1912.

Med denne første dynamo-maskinen demonstrerte Werner von Siemens det dynamo-elektriske prinsipp. Originalen kan beskes på Deutsches Museum i München.

gamle verden. Et eget kabelskip, «Faraday» ble bygget for dette formål og på akterdekket kunne det anbringes 1700 mil med kabel.

Den første «Direct United States Cable» ble åpnet for trafikk 15. september 1875.

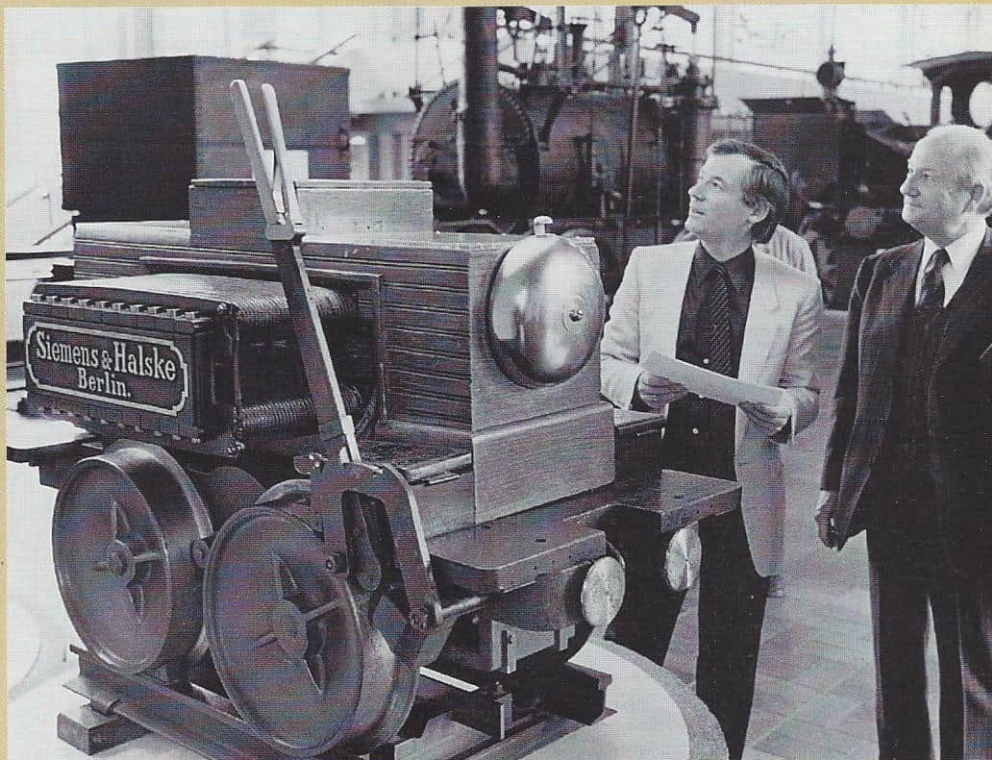
«Faraday» fortsatte utlegging av kabel helt til 1914, og i dette tidsrom la den ned hele 60000 km sjøkabel, tildels på store dyp.

Telefonen overtar

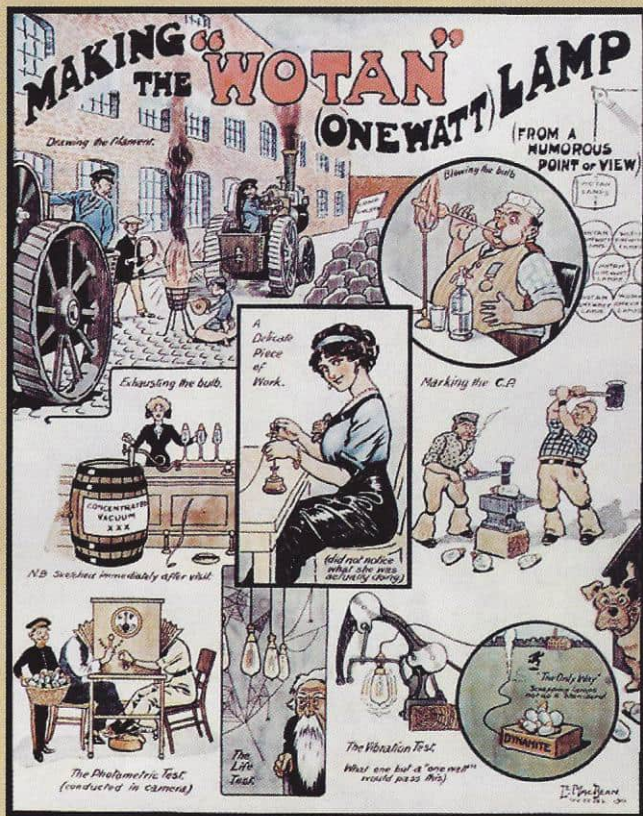
Men snart ble telefonen konkurrent til telegrafene idet Philipp Reis og Alexander Graham Bell greide å overføre den menneskelige stemmen over lengre avstander.

Siemens lot seg begeistre av telefonen og produserte telefoner til svært lave priser, noe som førte til det rene kjøperush. Man greide knapt å produsere nok. Han forbedret også telefonen ved hjelp av den berømte hestekomagneten, noe som forsterket stemmen og gjorde den mer forståelig.

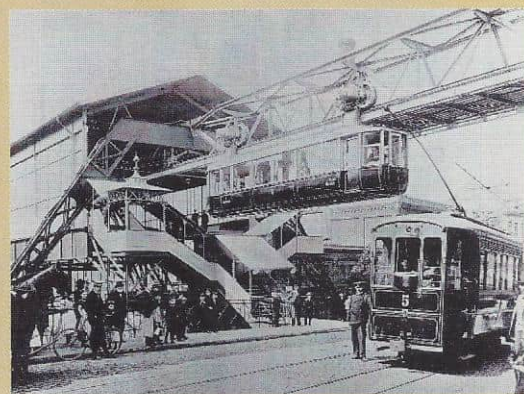
Men utviklingen sto ikke stille med dette. Den første telefonsentralen med åtte abonnenter ble åpnet i Berlin i 1881 og den første automatiske storbysentral stod ferdig i München i 1909. Hurtigtelegrafene fra året 1912 greide 1000 tegn i minuttet, – ti år senere ble seks telegrammer sendt samtidig over en og samme telefonkabel.

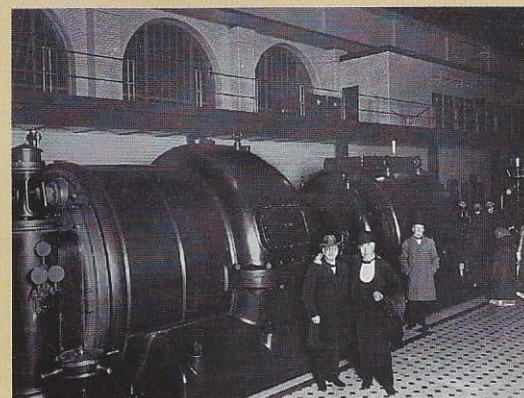
Det første elektriske lokomotivet i verden, produsert av Siemens, befinner seg også i Deutsches Museum. 31. mai 1879 tilbakela det jomfruturen på 300 meter med tre vogner på slep, på et messe-område i Berlin. Loket var bestykt med en 2,2 KW motor og farten var 7 km/h. Dette var begynnelsen på den elektriske tidsalder innen skinnegående trafikk. På bildet tatt i 1979: Dr. Peter von Siemens sammen med museumsbestyrer Hans Strahl foran original-lokomotivet fra 1879.

Humørfyllt reklame for «Wotan»-lampen, laget av Siemens Brothers i England, 1909.

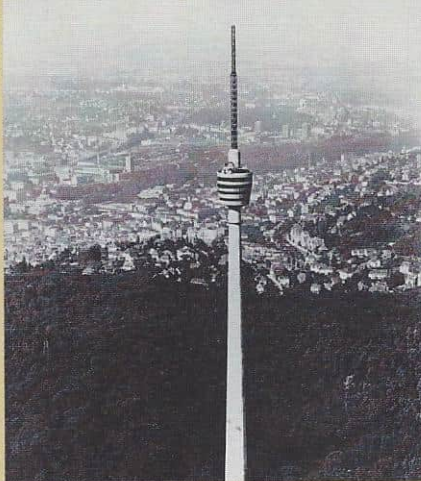

Svevebanen i Wuppertal ble innviet i 1901.

Thomas Alva Edison (i forgrunnen t.h.) og Emil Rathenau (stifteren av AEG) besøker Berlin i 1911.

Elektroteknikken blir født

I 1955 fikk Tyskland (Stuttgart) sitt første fjernsynstårn (med roterende restaurant!)

Jordsatelittstasjonen Raisting i Bayern begynte sendingene i 1964

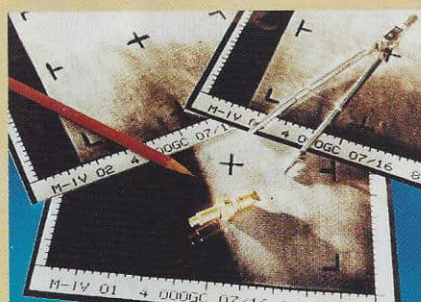
Til verdens største vannkraftverk (1981), Itaipu ved Rio Paraná, leverte Siemens ni generatorer på henholdsvis 766 og 824 MVA. Generatorens statorhus er så stort at et helt symfoniorkester får plass.

«Siemens D Zug» (Hurtigtoget) var en populær radiomottaker i 20-årene, et tretrinns rørapparat med trakhøytaler.

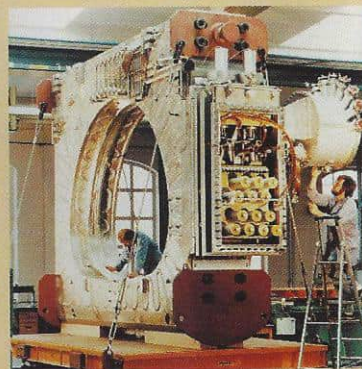

I 1938 serieproduserte Siemens dette elektronmikroskopet, utviklet av E. Ruska og B.v. Borris (Forstørrelse 30.000 ganger)

Skivetrioden RH 7 C-C fra Siemens var vesentlig bestanddel ombord i romsonden «Mariner IV» da den sendte bilder fra Mars sommeren 1965.

Produksjon av en supraleidende magnet til kjernefusionsforskningsanlegget i Oak Ridge (USA), 1983. Magneten kan generere felter 160000 ganger sterkere enn jordmagnetfeltet.

Verksmester Carl Müller forteller følgende: «En sen ettermiddag 18 september 1866 kom min høyt aktede sjef, dr. Werner Siemens, til meg for som vanlig å diskutere tekniske enkeltheter. Han gjorde meg oppmerksom på at virkningen av en induktor ville bli atskillig høyere hvis man erstattet den permanente stålmagneten med en elektromagnet og matet vindingene med batteristrøm.

Med stor iver skred jeg til verket men ikke før hadde vi innledet de første forsøkene så kom min sjef på den tanke å koble ut batteristrømmen og mate elektromagneten med selvgenerert strøm. Han satte omgående sammen en tilsvarende kobling. Virkningen var forbløffende og overveldende. Som lyn fra klar himmel skjønte vi alle storheten i det skritt som var tatt, dog uten å ane hva dette ville føre til»

Sterkstrømteknikkens seierstog

Så startet sterkstrømteknikken sitt seierstog, og det i et halsbrekkende tempo: I 1879 gikk den første elektriske jernbanen på Berlins messeområde. Samme år ble den første elektriske gatebelysning tent og differensialbuelamper lyste opp Keisergalleriet i Berlin. I 1880 steg den første elektriske heis til værs i Mann-

heim, og i 1881 traffikerte verdens første elektriske sporvogn Berlin.

Utviklingen i kaleidoskop

Også på andre områder engasjerte Siemens seg tidlig. I 1896 overtok Siemens & Halske det første patentet på røntgenrør og la dermed grunnlaget for sin lange løpebane på feltet elektromedisin.

I Tyskland startet offentlige radiosendinger i 1923 og samme år leverte Siemens radiomottakere bestykket med elektronrør ut på markedet. Et år senere blinket de første trafikklysene på Potsdamer Platz i Berlin.

Siemens startet halvlederforskning allerede i slutten av 30-årene, en utvikling som imidlertid først ga de store resultater etter at rent silisium var blitt fremstilt i 1953. Den første fulltransistoriserte universalregnemaskinen kom i 1959, samme år som Siemens også presenterte sitt første elektroniske automatiseringsanlegg - SIMATIC.

I 1964 startet sendingene fra verdens største jordsatelittstasjon i Raisting. Ti år senere ble computertomografien presentert for offentligheten.

Produksjon av glassfiberkabel startet i 1977 og den første digitale telefonsentralen ble installert i 1980. Like etter - i 1984

- kom det første ISDN kommunikasjons-systemet på markedet.

Og i 1985 før et testtog fra Siemens langs skinnegangen med en fart av 300 km/time.

Software og management

Idag utvikler Siemens 1-Gigabit-chips, produserer «handy»s i miniatyr, leverer kraftverk med maksimal virkningsgrad, utrunder industrianlegg med fuzzy logic og bygger data- og kommunikasjonsnett på alle kontinenter.

Evnen til å utnytte viten og erfaring i samspillet mellom Siemens' forskjellige organisasjonsheter, altså å ta i bruk bedriftens samlede kompetanse, for å løse komplekse kundeproblemer, står idag sentralt. Her er softwareutvikling og prosjektmanagement sentrale bestanddeler.

Lysets årtusen

Og i den lange forvandlingsprosessen fra mekanikken over elektroteknikken til elektronikken avtegner det seg nye skritt, overgangen til optoelektronikk. Spørsmålet er spennende: Går vi inn i lysets årtusen?

Face to face!

Tekst og foto: Tor Cederkvist

Utstyr for videokonferanser er nå innstallert i Oslo, Bergen og Trondheim. Dermed er det ikke lenger noen unnskyldning for å frakte kroppen landet rundt i en lusefart av 700 km/time. Ansiktsuttrykk, stemme og kroppsspråk kan formidles med 384000 bits i sekundet!

- Utstyret i hvert studio består av to 29" monitorer, fjernstyrt kamera, mikrofoner og høyttalere. I tillegg finnes dokumentkamera for overføring av underlag samt en videospiller, sier Jean Buer på sentralavdeling OIB-Konsult, som er ansvarlig for teknisk drift av utstyret.

- En Pentium-PC med 133 Mhz og Windows 95, innstallert med full Office-pakke og koplet til internt LAN, hører også med. Utstyret fungerer som en del av firmaets totale IT-systemer, og har dermed et anvendelsesområde langt ut over et rent konferansesystem, sier Jean.

Direksjonen prøvekjørte

- Velkommen til møte på "årets siste dag", var velkomstordene fra Hans Lødrup til Odd Løkken i Trondheim da han den 30.9. innviet denne nye måten å avvikle møter på i Siemens A/S.

- Med denne nye teknikken, samt telefon og telefax innen rekkevidde, må vi

vel være nær grensen for det virkelig effektive møte!

Kostnadseffektivt

Antall deltakere på et videomøte fra disse studioene er begrenset til 8 personer på hvert sted. Med en leiepris på 400 kroner i timen pr. sted, pluss linjeleie, er likevel dette en meget kostnadsbesparende måte å gjennomføre møter på over lange avstander.

Hans Lødrup og Frank Burghardt har god kontakt med Odd Løkken på den ene skjermen, samtidig som et dokument i Trondheims-studioet kan studeres i detalj på naboskjermen. Jean Buer synes å være den som er mest spent - og det har han kanskje også grunn til?

Derfor - vent med å ringe reisekontoret neste gang du planlegger et møte med kollegaer i Oslo, Bergen eller Trondheim. Ta kontakt med din lokale OIB-kollega først!

Gladmelding til AnSalg-kunder!

- AnSalg fortsetter! Selv om Divisjon Forbrukerprodukter nå er solgt, blir opplegget rundt AnSalg tilnærmet som før, forteller en fornøyd Jan Kvernmo til Siemens Intern.

I de siste ukene har jeg hatt stor pågang fra trofaste AnSalg-kunder som har vært engstelige for at tilbudet skulle forsvinne. Nå kan alle ta det med ro! Det er nå avtalt ordninger mellom Siemens og min nye arbeidsgiver, BSH Husholdningsapparater, som gjør at AnSalg fortsatt vil være et gode for ansatte og pensjonister i Siemens.

Utvidet vareomfang

AnSalg-butikken i Oslo åpner i igjen den 20. oktober, med åpningstider som før - mandager og fredager mellom 10.30 og 12.30. Her vil man som tidligere få produktveiledning om hvitevarer eller man kan handle småapparater, varmeovner, lyspærer etc.

I samarbeid med Divisjon TLC utvides nå sortimentet med trådløse telefoner og annet telematikkutstyr.

- Vi er svært tilfreds med at AnSalg fortsetter, og at vi dermed kan gjøre det lettere for Siemens-ansatte å kjøpe våre populære telefonprodukter, sier Stein A. Bjørntvedt.

Postordre-salg

Den største handelen på AnSalg går likevel over "postordre"; fra hele landet tikker det daglig inn en stor bunke telefaxbestillinger til ordrekontoret. Dette vil også fortsette, og her har Jan med seg Karin Pettersen hos BSH i Bergen. Mange kjenner Karin fra Divisjon Forbruker-

produkter i Bergen, men nå er hun på plass i BSH, med ansvar for ordreavvikling for AnSalg på landsbasis.

Når du bestiller store hvitevarer på "postordre" blir varene levert fra BSH's sentrallager i Jönköping, direkte og fraktfritt hjem til deg. I Osloområdet kjøres varene ut på kveldstid, mens ASG bringer varene hjem til deg på dagtid i resten av landet.

Fortsatt lønnstrekk

Lønnstrekket er at annet ekstragode man har som AnSalg-kunde. Alle som arbeider i fast stilling i Siemens kan fordele betalingen via lønnstrekk i inntil 12 måneder, uten ekstrakostnad. Selv når du ønsker å betale alt på én gang, slipper du å gå i banken for å betale - Siemens gjør opp med BSH og trekker deg i lønn. For å forenkle det hele er det nå, bortsett fra i butikken, slutt på alt kontantkjøp.

- Jeg ønsker alle velkommen til en god høst- og julehandel, avslutter Jan Kvernmo.

Karriere – på godt og vondt

Tekst og foto: Gunnar Friedl
Foto: Grete Mørch

Ingrid S.Birkeland holdt et meget tankevekkende innlegg om karriere på årets LU 550-seminar. Siemens Intern har benyttet anledningen til å intervju henne for at en større krets kan få del i hennes opplevelse av begrepet.

- Du har fått et nytt syn på karriere - hva har endret seg?

- Da jeg var 20 år trodde jeg at det å gjøre karriere var ensbetydende med god utdannelse, velge en jobb med muligheter for å bli leder, med andre ord å nå til topps. For mitt indre øye så jeg for meg «vellykket kvinne i 30-35-års alderen, ulastelig antrukket, med en aura av selv-tillit, og full av ambisjoner.» Karriere var ensbetydende med suksess i arbeidslivet - et bevis på at man hadde lyktes.

- Men er ikke dette fremdeles den gjengse oppfatningen?

- Går man en tur på Aker Brygge en kveld kan man nok få det inntrykket. Der vimler det av tilsynelatende vellykkede kvinner. Men bak disse glansbildene kan det nok skjule seg mang en tung stund. Jeg kan i grunnen bare tale for meg selv. Jeg har opplevd at karriere har sin pris og at jeg ikke behøver å sette likhetstegn mellom karriere og klatring oppover på sjefsstigen. Karriere må sees i sammenheng med livets forskjellige faser og kan innebære mange andre elementer enn de vi knytter til jobben.

- Hva førte deg til endret syn?

- Jeg har alltid hatt et ønske om stadig å nå videre og derfor har jeg alltid sagt ja til nye utfordringer og gått gradene fra trainee til en lederstilling. Men hva skjer når jobben begynner å spise deg opp?

For et år siden følte jeg sterk ubalanse mellom jobb og familieliv. Jeg følte at jeg ikke strakk til noen steder. Jeg stoppet opp i forvissningen om at jeg måtte gjøre noe med det. Etter en lang periode preget av tvil og usikkerhet så jeg ingen annen utvei enn å si fra meg lederansvaret.

- En vanskelig avgjørelse?

- Ja, det var mange tanker som gjorde meg søvnløs: Hva ville mine overordnede si? Hvordan ville mine kolleger reagere? Har jeg nå spolert alle mine sjanser for fremtiden? Ville jeg for evig føle meg mislykket?

Det viktige for meg var å kjenne etter hva jeg egentlig selv ville og deretter ta avgjørelsen.

I ettertid spør jeg meg selv: Hva hadde jeg egentlig å tape og hva hadde Siemens å tape på at jeg trappet ned en periode? Vi er jo hele mennesker som yter best jobb når vi er tilfreds med livet forøvrig.

Klargjøring av lederbjellen som Ingrid mottok etter fullført LU 550-seminar.

- Hvordan har nærmiljøet og Siemens som arbeidsgiver reagert på at du forlot lederjobben?

- Jeg har møtt forståelse og velvilje men etterlyser evnen til å gjøre noe med selve kjernen i problemet, nemlig skvisingen mellom jobb og familie. Det er for Siemens som for mange andre bedrifter en uvant problemstilling man ikke har gjort seg så mange tanker om hverken i ledelsen eller i personalavdelingen. Men jeg er sikker på at slike situasjoner vil dukke opp flere ganger, fordi behov for endringer er normale for mange i min situasjon.

Skal Siemens i fremtiden ønske å sikre seg de beste kreftene vil det være lurt av bedriften å forberede seg på dette og søke å tilpasse seg de ulike ønsker og krav som måtte komme fra medarbeidere i situasjoner som dette.

- Har du ideer om hva de foresatte kan gjøre?

- Hvis vi erkjenner at noen har problemer med å takle balansen mellom jobb og familie, bør dette tas på alvor og den foresatte tenke gjennom hvordan dette kan løses. I medarbeidersamtalen må f.eks. forestående fødselspermisjoner tas opp og nødvendige gjøremål som henting i barnehager, organisering ved sykdom osv bringes på bane. Forutsetning for en god samtale er at den foresatte også ser på familien som et positivt supplement og ikke som en trussel.

Fleksibel arbeidstid?, kan oppgaver tas med hjem?, hjemmekontor med ISDN-tilknytning til Siemens-systemet?, osv, osv. Og når det gjelder frynsegoder: Kanskje vaskehjelp og barnepass fremfor firmabil og telefon?

- Hvilke grunnleggende tiltak kunne bedriften gjennomføre?

- Bedriften har gjort mye positivt på områdene lederutvikling, endring av karriereveier, forberedelse til pensjonsalder osv. Jeg skulle ønske at karriereplanleggingen i Siemens ble tilrettelagt slik at man kunne ta mer hensyn til medarbeiderens forskjellige livsfaser og se karriereutviklingen i et lengre perspektiv. Det tror jeg både bedriften og den berørte ville tjene på i det lange løp.

Åremål og jobbdeling vet jeg ofte er blitt diskutert uten at det hittil har ført til konkrete resultater. Sikkert et vanskelig lerret å bleke men jeg synes absolutt at Siemens bør jobbe videre med dette og utvikle slike alternativer. Det ville gi rom for naturlige pauser i den enkelte leders egen utvikling.

- Hva nå med din egen videre karriere?

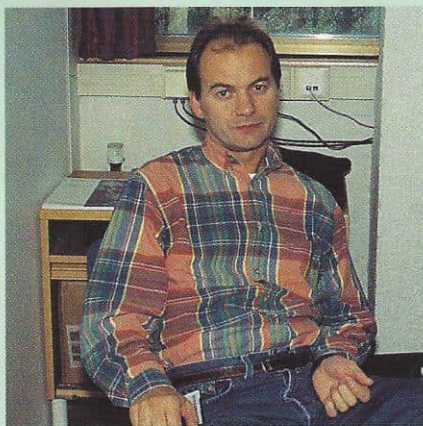
- Et sitat fra Ingeborg Astrid Kleppe sier følgende om tilbakevendning: «Det er en vanlig forestilling at kvinner som har redusert sitt yrkesengasjement i familiens etableringsfase også har reduserte forventninger til sin egen karriereutvikling i senere livsfaser.»

Dette stemmer ikke for mitt vedkommende. Tvert imot vil jeg gjerne vise at det er mulig å fortsette en karriere selv om jeg i en periode har valgt å trappe ned.

Jobbrotasjon i fokus

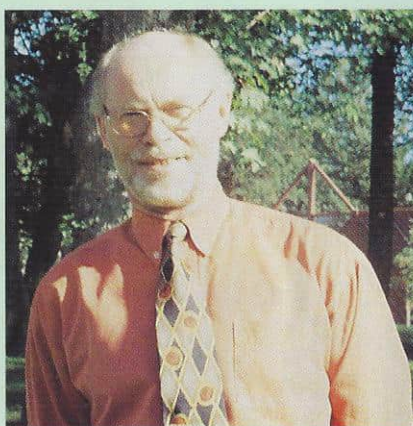
Tekst og foto: Anita Brækken

Kanskje blir de lederne best som fornyer seg selv gjennom bl. a. jobbrotasjon - kanskje får vi der igjennom også de beste motivatorene? Vi faller gjerne inn i et mønster etter som tiden går. Mer og mer krevende blir det å se ting fra ulike vinkler jo mer «satt» vi blir. Begrep som åremål er ikke lenger bare teori i Siemens. Her er eksempler på noen av rotasjonene som fant sted i S/T 1. oktober.

Johan M. Varmedal
Leder for Energiforsyning
Distribusjon.

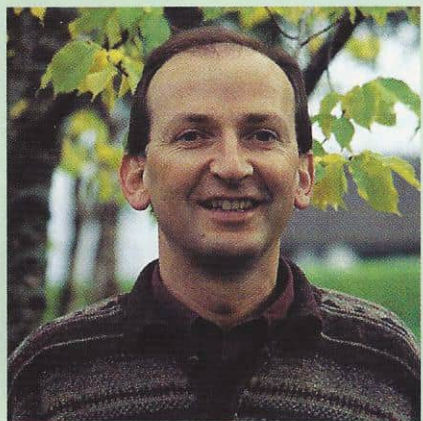
Kommer nå fra opphold i Tyskland, har tidligere bl a vært tilknyttet S/Tromsø i ca 6 år, hvorav 5 år som leder.

Edvin Strand
Administrasjonssjef i Div INS.

Nyopprettet stilling, - arbeidsområdene er personal- og kompetanseutvikling, informasjonsarbeid og strategiarbeid.

Ifølge Edvin har Div INS et enormt potensiale - den består nærmest av mange små bedrifter, og organisasjonen er mangslungen. Å fokusere på ovennevnte arbeidsområder har nærmest blitt et krav i markedet. Tariffavtaler inneholder nå avtaler om kompetanseutvikling som prioritert område. INS har tatt konsekvensen ved å opprette en egen funksjon som bl a har dette som ansvarsområde.

Magne Fiskvik
Ny stilling som prosjektleder
RiT 2000 (Regionssykehuset i Trondheim).

Denne stillingen er et resultat av opprettelsen av en styringskomite, som hadde første møte allerede i november 96.

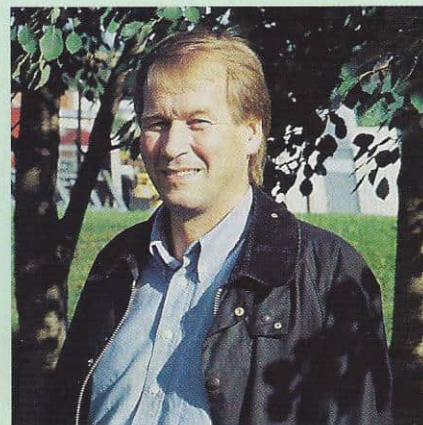
Prosjektet er et samarbeid mellom fem divisjoner: TLC, INS, MED, PRO og EFO, sammen med SNI. Målet er å skaffe mest mulig aktivitet for Siemens

rundt prosjektet RiT 2000.

Magne ser jobben som en spennende utfordring, funksjonen er både utadrettet og markedsorientert.

-Det er positivt at vi i Siemens kan skifte jobb uten å skifte arbeidsgiver, sier Magne.

-Relativt få har gjort det hittil. Det er både lærerikt og nyttig å krysse grenser. Magne har vært knyttet til produksjonsvirksomheten i Trondheim i 7 år - et spennende sted å jobbe, forteller han.

Olav Rygvold
Divisjonssjef for Div INS.

Mange imøteser med spenning at ledelsen av divisjon nr to legges til Trondheim, denne gang en «tungvekt» med totalt 969 ansatte i S/N. Olav har vært leder for EFO Distribusjon siden 1993. Før det var han ansatt i Div INS, blant annet som leder for S/Tromsø.

Jobbrotasjoner er ikke bare for ledere. Å inneha bred kompetanse er nyttig og ønskelig for alle, uansett område og nivå. En spore til inspirasjon: hent fram S.I. 1/97 og les om igjen «Ordet er fritt» på side 21, skrevet med utgangspunkt i Heinrich von Pierers ønsker for Siemens' videre utvikling

Kjell Borren
Kommer fra Div IND og overtar stillingen som markedsjef på lavspenning etter Magne Fiskvik.

Dette er Kjells første opptreden i fabrikkmiljøet i Trondheim, for øvrig har han vekslet mellom ulike funksjoner innen Div IND.

SNI inn i varmen

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Siemens Intern traff på to smilende SNI-ledere på trappen av Idembygget. Siden både Ole Kristian Iversen og Jostein Grytbakk har lang fartstid fra Siemens på Linderud var det naturlig å spørre: Lengter dere tilbake?

- Når vi nå flytter til Linderud har det ikke så mye med lengsel å gjøre, smiler Ole Kristian, - men at vi ser mange fordeler både for SNI og Siemens. Jostein supplerer: Jeg trivdes godt i SNI-miljøet på Skullerud fra første dag, så hjemlengsel er ikke den drivende kraft for meg heller.

- I løpet av de 3,5 år jeg har arbeidet i SNI, fortsetter Ole Kristian, - har jeg opplevd at samarbeidet mellom SNI og Siemens har økt. Jeg er overbevist om at dette nå vil bli enda mer positivt for begge parter.

- Har dere konkrete eksempler på samarbeidet?

- Siemens er for SNI en meget stor og viktig kunde med årlig omsetning på kr 60-70 mill.

Vi samarbeider på en del storprosjekter, f.eks. Oslo hovedflyplass med divisjonene Telecom/ Installasjon og Samferdsel, og RiT hvor vi samarbeider tett med Divisjon Elektromed. Det er få, om noen i det hele tatt, som kan tilby så komplette løsninger som vi i fellesskap. Dette er en styrke som vi vil kunne utnytte mye bedre.

- Vi må også ta med samarbeidet innen administrasjon og infrastruktur, sier Jostein. - Et godt samarbeid med SAM er allerede utviklet - de fikk bl.a. ansvaret for vår årsberetning, en oppgave de løste på en utmerket måte.

Tilknytting til Siemens telefonsentral har gitt som resultat at både Siemens og SNI får reduserte telefon- og datakostnader. Vi har overtatt ansvaret for Pakkesentralen og samarbeider på områdene post, transport, innkjøp, forsikring og valuta.

På regnskap/finans får vi tilgang til spesialkompetanse, og i all beskjedenhet så går dette også andre veien.

Det må da være mye bedre at vi kjøper tjenester av hverandre enn å sende penger ut av konsernet!

- Dere er ikke redde for å bli oppslukt av Siemens når dere kommer hit hvor Siemens-ansatte er i et betydelig flertall?

- Om så skulle skje, medgir Ole Kristian, - ville det nok oppstå en del utfordringer, men husk på, vi er ikke så små vi heller. I dette forretningsåret nådde vi en omsetning på kr 710 mill. Det er en øk-

ning fra forrige år på 40%. I løpet av de to siste forretningsår har vi økt omsetningen med 82,5%. Og vi har over 340 medarbeidere.

Sammenlignet med Siemens' 9 divisjoner ville vi dermed, målt etter omsetning, ha kommet på en 1. plass. Vårt budsjett for 1997/98 er på drøye 820 mill., så - hvem vet - kanskje greier vi å beholde plasseringen?

- Noen vil ha det til at dere presser Siemens ut fra Linderud?

- De som måtte mene det kjenner nok ikke forhistorien. Beslutningen om å flytte til Linderud ble av direksjonen tatt for ca to år siden og SNI har ikke økt bemanningen mye siden den gang. Det som har skapt problemene er vel at alle divisjoner i mellomtiden har økt antallet ansatte langt ut over det man forutså for to-tre år siden. Dette må da være svært så positivt, selv om det byr på noen ekstra utfordringer?

- Hvordan ser den vanlige SNI-ansatte på flyttingen?

- Vi har ikke akkurat foretatt noen meningsmåling, men jeg vil tro at noen er skeptiske, andre gleder seg, mens det store flertallet er relativt nøytrale.

Skal vi lykkes må vi ha medarbeidere som er positive til forandringer fordi fremtiden vil være dramatisk forskjellig fra fortiden. Til våre ansatte har vi kommunisert vektlegging av 6 forhold: fleksibilitet, funksjonalitet, identitet, miljø, trivsel og lønnsomhet.

Arbeidsplassene kan karakteriseres

som «kompakte». Til gjengjeld har vi investert mange penger på god funksjonalitet og ergonomi.

- Vi leser stadig oftere om fleksible kontorformer og såkalte distansearbeidsplasser. Tenkt på dette ved dimensjonering av arealbehovet?

- Vi gjennomførte en undersøkelse i hvor stor grad ansatte var tilstede på arbeidsplassen, sier Jostein. - Resultatet var under 40%! Det er tankevekkende at en så stor del av arealet står ubrukt.

- Selv om vi har ekspansjonsmuligheter, må noe av vår fremtidige ekspansjon baseres på hjemmearbeid og bruk av moderne teknologi. - Men vi har ikke gått så langt som vårt søsterselskap i Sverige hvor ingen har faste kontorplasser, bedyrer Ole Kristian.

- Ønsker for fremtiden?

- La ikke eventuelle geografiske rokkeringer overskygge de muligheter som ligger klart i dagen for et utvidet samarbeid mellom Siemens og SNI. Vi er naturligvis opptatt av vår egen identitet og selvstendighet, men hovedparolen må være at vi i fellesskap utnytter hverandres sterke sider i et gjensidig fruktbart samarbeid.

Siemens Intern slutter seg herved til rekken av fornøyde siemensianere som ser frem til SNIs inntreden i Linderudfamilien

Kina-tur med avtaler i fleng

- Kina-turen ble en suksess, sier Runar Pettersen, som sammen med Lars Baardsgaard trålet gjennom store deler av det kinesiske kontinentet på jakt etter kontrakter.

Peus Chuantin fra GNTS, Guangtsou og Lars Baardsgaard undertegner avtalen. Over: Runar Pettersen og Lars Baardsgaard på Den Himmelske Freds Plass, Beijing.

- Vi signerte en rekke kontrakter med de fleste av våre samarbeidspartnere, sier Runar, som mener man står overfor et betydelig marked. Kina vil bli rangert som det 2. eller 3. største markedet for TS (Telesystemer) i løpet av de neste 2 årene.

Våre TS-gutter kom hjem med en rekke gullkantede kontrakter både med Siemens og joint-venture-selskaper. - Tendensen er klar; neste år vil våre forretningsaktiviteter øke betraktelig, sier Runar, som legger til at vi primært snakker om salg av PDH-utstyr. Men Siemens har også et joint-venture selskap i Shanghai - Siemens Mobile Communication Shanghai - som skal selge våre GSM-repeatere.

Joint-venture selskapene som Siemens samarbeider med er spredd over hele Kina. Ett av dem er Beijing International Switching Corporation Ltd. hvor TS nå selger sine transmisjonsprodukter.

Hagler med kontrakter

Før Runar reiste til Kina hadde seksjonen allerede undertegnet kontrakter for flere millioner kroner. Frem til jul forventes betydelig økning i ordreinngangen fra samarbeidspartnere i Kina.

Peking-besøk

Første stopp på Kina-turen var Peking med et opphold på nærmere en uke.

Deretter dro de til Hong Kong hvor de hadde samtaler med toppsjefen for Siemens om betydningen av at Kina nå har overtatt styret av byen. - Siemens Hong Kong ønsker å jobbe videre med GSM-repeateren og mener markedet for dette produktet er betydelig, sier Runar.

PDH-produkter i støtet

Mange tror at PDH er et nedadgående system til fordel for SDH. Dette er langt fra tilfellet i Kina.

- Kineserne har behov for enkle løsninger, sier Runar, som leste en notis i China Daily (Kinas engelskspråklige avis) om en liten by i Kina - med nærmere 900.000 innbyggere som fikk strøm for første gang.

- Det vil nok ta lang tid før all infrastruktur er på plass, og våre enkle PDH-løsninger bør ha en god fremtid der. Vi snakker tross alt om et produkt ribbet for fancy og avanserte finesser, men som i høyeste grad fungerer og som prismessig er meget gunstig. Når så kineserne liker å jobbe direkte mot oss (TS) på grunn av vår fleksibilitet og raske respons, burde det være duket for flere leveranser, sier Runar.

Vellykket

Rent forretningsmessig var Kina-turen vellykket. - At Lars ble med bidro til å lette kontakten med de impliserte parter. Lars er tross alt en gammel "ringrev" innen Siemens som kjenner en rekke betydningsfulle mennesker. Hos ledelsen i Siemens Kina er det flere mennesker som kjenner Lars fra 20 år tilbake i tiden. Et godt kontaktnett er tross alt «Alpha Omega» for å dra i land flere store kontrakter.

Millionby

Etter Hong Kong-besøket dro Runar og Lars tilbake til Guangzhou i Guangdong-provinsen i Kina. Det er en "liten" by som kanskje ikke synes på kartet ved første øyekast, men som har omlag 6 millioner innbyggere. - Vi hadde flere møter med samarbeidspartnere, og underskrev flere kontrakter i millionklassen.

Kinesiske mur

Det er ikke første gang Runar har besøkt Kina og andre deler av Fjerne Østen, men for Lars var det en ny opplevelse. - Jeg tror han fikk et godt inntrykk av Kina og markedsmulighetene der. Vi fikk også anledning til å besøke den kinesiske mur. Jeg må innrømme at det var en fantastisk opplevelse. Tenk hvor mange år det tok å fullføre muren som strekker seg 6000 km gjennom Kina.

Språkbarrierer

Et mylder av mennesker, og snakker du ikke kinesisk har du vanskeligheter med å ta del i det kinesiske samfunnet. Tabben denne gang var at jeg ikke hadde tatt med meg de kinesiske visittkortene til dem vi skulle besøke. I Peking tok vi taxi fra hotellet til Siemens-kontoret. Vanligvis tar en slik tur 20 minutter. Vi brukte 1½ time på turen, sier Runar, som legger til at kineserne ikke skjønner skriftspråk, bare tegnspråk.

Utradisjonell mat

Det manglet heller ikke på eksotisk og for norske ganer utradisjonell mat. - Et godt råd er at du aldri spør om hva du spiser. Gjør du det, smaker det ikke så godt lengre, sier Runar, som legger til at en kinesisk meny kan bestå av alt fra andehjerne, skillpadder, frosk, slanger, biller, larver, skorpioner og kaniner.

Taiwan

Foruten Kina besøkte Runar og Lars Siemens Taiwan, hvor strategien for å lykkes med PDH-produktene i Taiwan ble diskutert. En rekke store prosjekter er på gang, og vi kan nå tilby produktet til konkurransedyktig pris.

TrS

Siemens i Sichuan feiret 50-års jubileum 2. september i år med 310 gjester. Blant disse var guvernør, borgermester, politisjef, partisekretærer etc. etc.

Sommerbrev fra China

Tore Torgersen er «abgeordnet» og oppholder seg i Sichuanprovinsen der han er med på å bygge opp et engineeringbyrå (kontor med 60 personer) for å starte design, local sourcing og innkjøp for flere store kraftverk som Siemens har fått i China. Tore har sendt oss et langt reisebrev som vi nedenfor bringer utdrag av. Beretningen vil fortsette i neste nr.

Kanskje noe seint, men her er det sommer hele året.

Her er det som å jobbe i dampbadstue - vi svetter i 37 grader og 90% fuktighet. Skifter klær fire ganger om dagen og i varehuset ved siden av synger Vera Lynn «Silent Night, Holy Night». Det er China, Sichuanprovinsen, 2,5 timer med fly fra Beijing.

Jeg er her sammen med en tysk data-mann og vi har bygget opp alt fra bunnen av - leid lokaler, kjøpt datautstyr, møbler, biler, leiligheter, renovert og møblert disse, ordnet med penger og bankkonto, ansett 40 lokale kinesere etc. etc. Periodevis har jeg vært her alene som utlending, men nå er det kommet syv tyske ingeniører som skal være avd.ledere.

Byråkratiet er enormt

Å jobbe her er ganske anderledes enn man kan forestille seg. Byråkratiet er enormt og det er uvant å måtte stå i kø på offentlige kontorer for å få telefon, fax og lignende. Endelig framme ved luken får man papirene som må fylles ut, signeres og stemples - ny kø for avlevering - feil utfyllt - ny runde - godkjent, og kontant betaling.

Vi har arbeidet intenst i fire måneder for å få telefon, med utallige besøk, invitasjoner til lunsj og utdeling av små gaver. Og så er det å mase, mase, mase!

Nå har vi fått nummer, men foreløpig bare med lokal tilknytting. Vi må låne linje fra et annet firma for å få ringt internasjonalt. Faxen virker bare inngående. Er vi heldige virker de lokale linjene et par ganger for dagen.

Ikke forandre samfunnet

Det er egentlig ingen problemer å jobbe med kinesere, men de har ganske andre regler og måter å gjøre ting på, som man som utlending bare må akseptere og jobbe med og ikke mot. Det er et slags beskjeftigelsesbyråkrati der det er svært vanskelig å få oversikten - selv for kinesere. På det mest frustrerende må vi bare si høyt til oss selv at vi er ikke kommet hit for å forandre det kinesiske samfunn - det er en oppgave som likevel synes uoverkommelig.

I dette samfunnet betales alt kontant. Bruk av kredittkort er bare for de store hotellene. Vi pakker penger i plastposer når vi skal ut og handle etter å ha bestilt penger i banken minst tre dager i forveien (de har ofte ingen penger!). Vi henter, teller, og leverer. Det telles på nytt og leverandøren går til sin bank for å sette dem inn igjen, eller aller helst legge pengene i en gammel skoeske under disken. Overføringer bank til bank er vanskelig da det nesten ikke eksisterer datasystemer, og ingen stoler på bankene.

Vi befinner oss i utkanten av verden og må nok kanskje vente 50 år før vi vil se noen fremgang

Ingen arbeidsledighet - offisielt

Å ansette personell er ingen lett oppgave. Først i de siste årene er det blitt tillatt å skifte jobb. Dette er nytt for kineserne. Tidligere ble man plassert i en jobb etter avsluttet utdanning, og der måtte man bli. Derfor eksisterer det ingen arbeidsledighet - offisielt. Ansettelser kan fortsatt

På utflykt med engineeringkontorets ansatte til en naturpark der daoismens filosofi i sin tid oppsto.

Mr. Hacker avslører: Vi lekker som en sil!

Tekst og tegning: Rolv Andersen

«Uvedkommende» trenger seg inn i våre datasystemer

Siemens AG foretar hvert år undersøkelser av IT-sikkerheten idet ZV DIS, som har ansvaret for IT-sikkerheten i hele konsernet, foretar stikkprøver. De har en meget kompetent person på nettverks-sikkerhet som fra sitt ståsted i Stammhaus prøver å skaffe seg tilganger.

Denne «hackeren» påstår selv: - Dette kan de fleste klare, fordi verktøyene som benyttes er mer eller mindre standard og befinner seg på Internet.

Et meget stort antall UNIX-maskiner, UNIX-baserte og ikke minst NT-arbeidsstasjoner fra alle Beriche og LG'er er blitt testet, og i år var altså turen kommet til Norge.

Hvor gode var vi?? PÅ BÅNN!!!

Mange vil si: Dette gjelder ikke meg og mitt utstyr - jeg har jo ikke verken UNIX eller NT, og gjør derved sin første bommert! De aller fleste henger på et eller annet, vi har f.eks svært mange brukere på UNIX-baserte systemer, og alle henger på NT-servere!

En maskin som er dårlig administrert er åpen for uønsket pålogging fra fremmed hold. Konsekvensene kan være katastrofale, alt etter hvilke rettigheter inntrengeren får. Klarer han f.eks. å få tak i

Mr. Hacker

passord-fila hvor brukernes passord er lagret (kryptert), vil brukerne ligge tynt an, særlig hvis det er benyttet svake passord. Slike passord knekkes, selv om de er kryptert.

Programmet «Crack», som også er tilgjengelig overalt, fikser det. De sammenligner med ord de krypterer og ser om det krypterte ordet finnes i passordfila. BINGO!!

Han (som regel er det han) er inne på din brukerkonto og kan gjøre hva han vil med dine data!

En del passord hører til på «ti på topp»-lista. De er innlysende og behøver ikke en gang å bli «cracket».

Blant disse ordene finnes «Siemens», «Snemeis», «SNI», ansattnummer og signatur. I tillegg kommer egennavn som f.eks. fornavn, bilmerker osv.

«Crack» benytter en ordliste på flere hundre tusen ord (fra flere språk) og tar dermed uten videre de fleste forståelige ord.

Hos oss ble ganske mange passord knekt - vi er for naive i bruken og setter dermed sikkerheten i fare.

Derfor: Føler du deg truffet - så bytt passord umiddelbart!!!

La oss slå fast: **Toppledelsen har talansvaret. Avdelingsansvaret ligger hos avdelingslederen.**

Siemens Business Services (SBS) har ansvar for sikkerheten på de systemer de drifter.

I tillegg kommer en del avdelingsinterne systemer som administreres lokalt. Dette har avdelingen (les: lederen) ansvaret for.

Dersom dette blir godt ivaretatt vil en inntrenger heller ikke kunne få tak i fila hvor brukerpasordene ligger.

I motsatt fall skjer det som nå har skjedd hos oss.

Det er DU - brukeren - som utgjør neste ledd i forsvarskjeden. Her ligger ditt ansvar!

Men en ting er sikkert. Vi skal reise kjerringa!!

Siemens ønsker å opptre som en sikker bedrift i alle sammenhenger.

Det skylder vi våre kunder.

Det skylder vi også hverandre som kollegaer - det er våre arbeidsplasser det gjelder!

Appendix

Det er 170000 brukere på Siemens-nettet world wide og mange hull, og dermed utallige muligheter til å komme seg inn på nettet, også for eksterne «hackere».

Da nytter det ikke å si: Var dette så farlig da???? Det var jo bare internt!

bare skje innenfor den provinsen man er registrert, og bare hvis den tidligere arbeidsgiveren aksepterer å gi fra seg kineserens personlige «file», selvfølgelig mot klekkelig betaling fra de nye utenlandske arbeidsgiverne. Den er helt nødvendig for å kunne skifte jobb. Uten file er man ikke eksisterende.

Nye høyhus gror opp

Chengdu er i kinesisk målestokk en liten by med 9 mill. innbyggere. I Sichuan-provinsen med 110 mill. innbyggere (Kinas matkammer) lever de hovedsakelig av å dyrke jorden. I tillegg er det stålindustri, turbinverk, bilindustri og matvareindustri. Det er stor byggeaktivitet her som i resten av Kina - gamle boligområder rives og nye høyhus gror opp. Ingen har den store kostnadsoversikten og halvveis går kassen ofte tom. Byggene blir stående et par år til nye aktører kjøper dem billig og fortsetter der de andre slapp. Ingen har tidligere bekymret seg om penger fordi staten tok alt og ga alt. Ord som lønnsomhet

eller return of investment er vanskelige ord å forstå for en kineser. Her sies det at byggekranene er Kinas nye nasjonalfugler - de andre er vel spist - i hvert fall ser man ingen utenom de i bur.

Ingen stressede kinesere

Her går livet i slow motion. Det er som en maurtue om morgenen når alle skal på jobb. De fleste sykler. Det går også fortest. Offisielt finnes det ikke privatbiler, men alle gater er fulle av kjøretøyer og trafikk-kaoset absolutt ubeskrivelig. Det eksisterer både trafikkregler og trafikklys, men ingen bryr seg om det. I kaoset beveger syklistene seg med kald dødsforakt på kryss og tvers av veien. Her må man følge massenes tempo, det fins ingen racersykler med 38 gir. Forøvrig har jeg til gode å se en løpende eller stresset kineser. Byen er også fri for joggere. Tid har man nok av her. Vi får heldigvis ikke lov å kjøre selv, men blir hentet i firmabil med sjåfør og kjørt tilbake. Jeg ville antakelig ikke ha kommet meg ut fra parke-

ringsplassen den første uka på grunn av angst for trafikken, og skulle jeg lært å kjøre her ville jeg vel blitt arrestert etter hjemkomst til Norge hvis jeg praktiserte noe av det jeg hadde lært.

Drømmen for en kineser er å få sertifikat, men å få egen bil er utenkelig - det koster like mye som hjemme. Trafikkopplæringen er dyr og foregår på lukket bane hvor også prøven avlegges. 95% består prøven som da ifølge kinesiske myndigheter beviser at kinesiske kjøreskoler er noen av de beste i verden!

Med fersk rød trykksverte (som aldri tørker) på sertifikatet bærer det ut i trafikken for første gang. Alle kinesere er potensielle «kamikatzepiloter.» Det går med gassen i bann på express-highwayen, fire i bredden i to filer og uten lys selv midt på natten. Den tøffeste vinner. Det finnes ikke sikkerhetsseiler eller airbags. Det eneste som virker er tuta og airconditionanlegget.

Forts. neste nr.

Språklæring i Siemens:

«Haben Sie es ganz verstanden?»

«Yes, I have understood!»

«Wo sind die Toiletten?»

Oslo

Tekst Laila Hermansen
Foto: Gunnar Friedl

«Wo sind die Toiletten?»

- Denne setningen, som en av våre tidligere kursdeltakere hadde *stor* glede av, og mange andre nyttige formuleringer kan du få med deg på språkkursene våre, sier Arja Jäntti, leder for Siemens Training Center Oslo.

Høstens kurs i tysk og engelsk er nå kommet halvveis, og tilbakemeldingene fra deltakere (og instruktører) er gode!

4 tyskkurs og 3 engelskkurs, med tolt ca 45 deltakere pr uke er status idag.

Siemensianere er ivrige etter å lære språk. De siste 5 årene har det kontinuerlig gått 4-5 tyskkurs hver uke fra august til juni, og de siste par årene har engelskkursene også vært representert med ca 4 kurs pr uke.

Siden høsten '96 har vi benyttet International Language School for engelskundervisningen. I tyskopplæringen har vi én fast instruktør, og vi gleder sikkert mange når vi forteller at det er en gammel kjenning: Ursula Partsch Brokke (Uschi) som nå er tilbake igjen.

Uschi er fra Østerrike - født og oppvokst i Wien - og kom til Norge for fire år siden.

Allerede etter ett år snakket hun flytende norsk! Ifølge Uschi selv var *motivasjon* avgjørende for at hun lærte språket så fort. Til orientering het motivasjonsfaktoren Thorleif Brokke - i dag hennes mann.

- Siemens-ansatte er ekstremt heldige, sier hun, - tenk å få lov å lære språk i arbeidstiden og starte med tysk om morgenen, frisk og opplagt. Det er få firmaer som har et så godt utarbeidet språklæringstilbud som Siemens, og knapt noen hvor kursene og oppfølgingen er så profesjonelt organisert.

- Ønsker du å lære deg tysk, må du være motivert. Dessuten må du ha tid. Min hovedoppgave er å motivere og inspirere elevene, men lære må de selv.

Heldigvis kommer de fleste kursdeltakerne av egen fri vilje, med virkelig lyst til å lære seg tysk.

Litt interessant er det at jeg stadig må flytte kvinner over på høyere trinn enn det de har ønsket - kvinner er altfor beskjedne på egne vegne. Menn derimot vurderer sine kunnskaper ofte i motsatt retning!

Men i all undervisning gjelder: Det er ingen grunn til å undervurdere seg selv!

Elevene har forskjellig bakgrunn, noe som bidrar til en spennende og hyggelig stemning på kursene. Mens du lærer språk kan du dermed også utvide ditt sosiale nettverk og få nye venner.

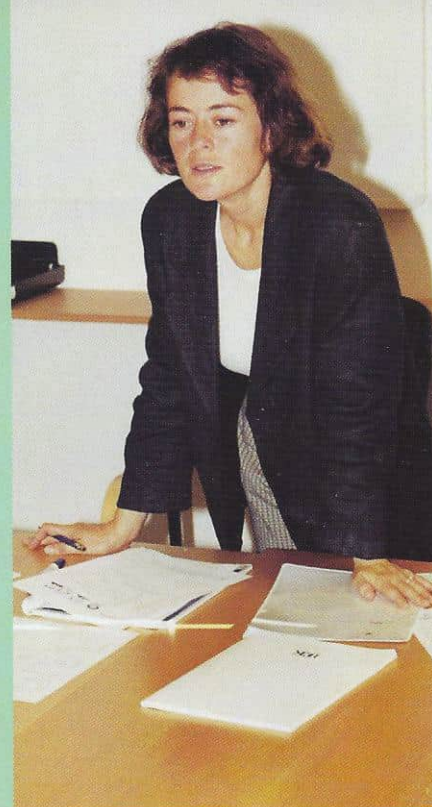
Trondheim

Tekst og foto: Anita Brækken

Det er lenge siden vi har gjort stas på lektor Ellen Feigs.

Hun har siden 1976 vært den som har sørget for påfyll i vårt tyske ordforråd.

Ellen Feigs vokste opp i gruvebyen Folldal, og tok examen artium på Eidsvoll. Hun er utdannet lektor med fagene historie, tysk, og norsk. Ellen var faktisk

Uschi (Ursula Partsch Brokke) er igjen på plass ved «kateteret» i Siemens

i siste kull som *måtte* lære latin. - En god bakgrunn for å forstå fremmedord, sier hun, - har du lært grammatikken er du ikke lenger redd for å lære andre fremmedspråk!

I 1964 kom Ellens mann, en ung herre ved navn Wolfgang Feigs, fra Dresden til Norge. Wolfgang hadde dansk som språk, og ønsket å jobbe i Skandinavia. Et vikariat i Trondheim dukket opp, med det resultat at Wolfgang fremdeles er tilknyttet Universitetet i Trondheim.

Ellen kom til Siemens i 1976 gjennom Friundervisningen og har gjennom årene blitt kjent med mange medarbeidere og har selv sagt lært bedriften å kjenne.

- Siemens er en god arbeidsgiver, sier Ellen Feigs. Jeg er gitt frie tøyler faglig, og legger opp tyskkursene etter behov. Noen øver seg på «telefontysk», andre prioriterer handelskorrespondanse.

Opplæringsbehovet det har vært mest av, er trening i å snakke vanlig tysk. Alle som har prøvd det vet at det kreves en del trening for å kunne konversere noenlunde fritt. Teknisk tysk har det vært lite behov for, men tolking av brosjyrer og bruksanvisninger har forekommet som en del av undervisningen.

Ellen har vært flink til å benytte aktuelt materiell fra næringslivet. Slike lærebøker finnes det lite av, så hun må skaffe til veie stoffet selv.

-Når det gjelder lekser, fremføres det ofte unnskyldninger for hvorfor de ikke er gjort. Den mest vanlige er at det kom besøk kvelden i forveien, akkurat når leksene skulle gjøres! Jeg pleier å svare at det behøves ikke unnskyldninger. Læreren kjenner alle knep, - jeg har brukt dem selv.

Ellen underviser for tiden også på Trondheim Energiverk, -stort sett etter samme lest som i Siemens.

Dagens tema «Bald kommt Weih-nachten»
På bildet: Ellen Feigs, Tore Trondvold og Michelle Castelas.

Samarbeid på tvers kan bære frukter!

Bedriftskommunikasjon - et godt eksempel på samarbeid.

Et av de største konkurransefortrinnene Siemens har er vår bredde, som er unik i forhold til hva våre konkurrenter kan tilby. Dette styrker vår posisjon som totalleverandør - dette må vi utnytte.

Vi har en del eksempler på tverrdivisjonalt samarbeid: Bl.a. flere prosjekter for Gardermobanen, og nå også innenfor området Bedriftskommunikasjon. For ca. 1,5 år siden ble det satt ned en arbeidsgruppe som skulle se på hvordan Siemens best skulle bearbeide det forretningspotensialet som lå innenfor bedriftskommunikasjons-markedet.

Ved et nært samarbeid mellom SNI med sin kompetanse på datanett og PC'er, TLC med sin kompetanse innenfor telekommunikasjon og ISDN hussentraler og INS med sin installasjonskompetanse er Siemens i stand til å tilby komplette løsninger for bedriftskommunikasjon. I disse løsningene legges det vekt på at kabelnettverk, datanettverk og tale/

video-kommunikasjon spiller sammen. Partene har et aktivt samarbeid mot markedet hvor hensikten er å framstå som en totalleverandør for kunden innenfor dette segmentet. Det er utarbeidet en felles brosjyre "Bedriftskommunikasjon - et spennende puslespill" hvor budskapet er at Siemens hjelper deg med å få alle brikkene på plass. Tilbakemeldingene fra kundene så langt har vært positive og interessante kontrakter forventes å komme.

Et eksempel på at samarbeidet allerede har båret frukter er innenfor helsesektoren, hvor MED også er sterkt involvert. Det er levert flere anbud fra oss til det Nye Rikshospitalet, hvor vi har fokusert på integrasjonsmuligheter mellom de ulike systemsegmentene som kunden forespør på. De to første av disse kontraktene er nå i havn! Siemens skal levere den nye ISDN-hussentralen Hicom 300 inkl. et unikt pasient-telefonisystem, en kontrakt som, medregnet tilleggstjenester, kommer opp i 15 mill. kr. MED har levert anbud på flere entrepriser på tilsammen 200 millioner, hvor den første kontrakten på i underkant av 30 mill er undertegnet. SNI har også levert anbud på datanettverket til det Nye Rikshospitalet på ca 40 mill. Så her forventer vi flere kontrakter i løpet av høsten! Det stiller seg også store forventninger til å videreføre samarbeidet innenfor dette området overfor Nytt Regionalsykehus i Trondheim. (RiT)

Et ytterligere eksempel på tverrdivisjonalt samarbeid innenfor Bedriftskommunikasjon er at INS selger, installerer og supporterer de mindre HICOM-100 ISDN-sentralene fra TLC over hele landet. Salget er kommet godt i gang og målsettingene framover er klare.

Det kan lønne seg å samarbeide – våre kunder forventer at vi gjør det!!

Aksjonærkrav

Selv om de 573000 aksjonærene i Siemens AG forrige år kunne ta ut et utbytte på DM 1.50 pr 5-Mark aksje, var det mange som syntes dette var alt for lite.

38 prosent av grunnkapitalen er på utenlandske hender, og 30 prosent av aksjene holdes av investeringsselskaper som daglig, uten noen form for sentimentalitet, sammenligner verdikutviklingen på sine aksjer.

Unge «finansakrobater» med base i forskjellige bankpalasser rundt om foreslår oppdeling av selskapet i enkeltforetak. Dermed ville verdien for aksjonærene bli høyere, hevdes det.

«Styrk, steng eller selg!» lyder slagordet, første gang lansert av sjefen for General Electric, Jack Welch. Han er kjent for å nedlegge eller selge forretningsområder som i løpet av kort tid ikke gir høy rentabilitet. (Forrentningen av GEs egenkapital var i 1996 23,4 prosent mot Siemens AGs 10,5 prosent!).

Men toppsjefen, Heinrich von Pierer, kunne trøste aksjonærene: «Innen år 2000 vil vi nå 15 prosent avkastning på egenkapitalen», lovet han.

Siden 1993 har top-programmet i Siemens AG bragt besparelser på 20 milliarder DM og vil kommende år øke kostnadsproduktiviteten ytterligere med 10 prosent, fremholdt v. Pierer.

Det hører med til historien at 30000 jobber er blitt borte i samme tidsrom og at ytterligere reduksjoner kan ventes.

Refleksjonene gjør seg selv: Er det aksjonærs pengebegjær, støttet av unge japper fra finansverden, som skal bestemme Siemens AG's måte å drive forretning på, eller er det Werner von Siemens' opprinnelige ønske om å tilby kundene verden over tidsaktuelle elektroprodukter? Fri

Svein Eirik Solli - stadig på serviceoppdrag

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Avdeling Mosjøen:

«Dæ ha kje noko godt mæ se å snu rykjen mot inngangsdøræ»

Helt siden 1956, da planleggingen av aluminiumsverket i Mosjøen startet, har Siemens vært til stede i byen. I byggetiden kunne det være opptil et hundretalls siemensianere på plass der oppe - senere, etter at eget avdelingskontor ble etablert, har tallet variert mellom 40 og 20 ansatte. Idag teller avdelingen 29 ansatte.

Et besøk på Siemens avdeling i Mosjøen kan - hvis en vil - fort bli en innføring i lokalhistorie, kultur, naturopplevelser, industribygging, sport, jakt og hobbyer.

Selv ble vi meget godt mottatt - det later til at avdelingen setter pris på å få besøk, noe vi senere fikk oppleve i fullt monn og som bare bekrefter den gjestfriheten som er typisk for folket i nord.

- Jeg tror det er den barske naturen med vind, regn og mørke som former oss, sier Jan Eirik Bjørstad og titter opp mot Øyfjellet som stiger bratt opp i 814 meter.

medvirket til gjestfriheten, det frodige språket og ikke minst til den salte replikken nordlendingene er kjent for.

Jan Eirik, som har vært leder for avdelingen siden 1986 tar oss med en runde gjennom kontorene. - Du legger vel merke til hvordan vi har plassert skrivebord og PC?, smiler han.

- Et gammelt ord fra Vefsn om åtfærd sier: «Når ein set mæ eit arbeid, ska ein aller snu rykjen mot inngangsdøræ. Dæ ha kje noko godt mæ se.»

Han røber også at det - før vi kom - klødde både her og der, og ler mens han fortsetter: «Klådde det i nasen, kom det framandfolk; kleia høgerhanda, fekk ein halsa på einkvan, og kleia vinsterauga fekk ein flira!»

Slik uttrykte de gamle vefsnianen seg; de trodde mye på spåmerke og rådgjerder. Og de kunne få sagt det, hør bare: «D'e kje så gjævt å kom på fattikassen så mange trur, sa mannen. Dæ hendæ rett så dæ e at e må ta a menæ eien pengæ!»

Fellesskap

Nå er det ikke så mange igjen av dem, her som på alle industristeder i landet kom det under industrireisingen mange innflyttere som har gitt Mosjøen et fargerikt fellesskap, men uten spesielle kjennemerker.

Fellesskap preger også avdelingen med en åpen og frisk tone medarbeiderne i mellom, det ropes mellom kontorene og etasjene - ingenting i veien med kommunikasjonen der, nei. Innepersonenellet teller syv personer, hvorav to kvinner - innbefattet ingeniører, installasjonsingeniører (tidligere arbeidsledere), lagermann og kontorpersonale.

Staben i Mosjøen fotografert bak kontorbygget. F.v: Jan Eirik Bjørstad (avd.leder), Ma Lunde (inst.ing.). Foran t.v: Lill Marita Gulbrandsen (øk.ass.) og Åse Lund (avd.øk.).

Frodig språk

- Vi må rett og slett ha kontakt med andre og liker å omgås hverandre.

Aktiv rekruttering

Ute har avdelingen 16 montører og hele 6 lærlinger. Tydelig at avd. Mosjøen satser sterkt på rekruttering til elektrofaget. For tiden er en del av montørene utlånt til andre avdelinger, noen er i sving på Umoe i Haugesund og en på Gardermobanen. Bjørstad understreker fordelene ved at avdelingene hjelper hverandre på denne måten.

Stort albuerm

- Og tenk på montørene selv - mange synes det er gjævt å jobbe utenfor eget distrikt og derved lære andre steder og kolleger å kjenne, sier han og legger til:

-Vi har en flott montørgjeng som kan sitt fag og som glir godt inn i enhver sammensatt montasjegruppe hvor det enn måtte være. Og de trives i Siemens, noe den svært lave gjennomtrekken er et bevis på.

Stabile kunder

Avdelingene i Bodø, Sandnessjøen og Mosjøen har funnet sine naturlige geografiske områder i full harmoni, fremholder Jan Eirik. - Vi slipper å krangle om oppdragene. Selv holder vi oss i Mosjøen med sine 10.000 innbyggere og nærmeste omegn.

Til avdelingens faste kunder hører EAM (Mosal), Vefsn kommune og Samvirkelaget med alle sine filialer. Fast avtale med Systemhus gir også oppdrag på boligsektoren.

Jan Eirik henter ut Stig Antonsen fra kontoret. -Stig er vår «tekniske avdeling» med automatisering som spesialfelt, han løser det meste. - Å nei, ler Stig, - jeg må nok hente hjelp fra Trondheim når oppgavene blir for innfløkte, men medgir gjerne at automatisering av pumpestasjoner, høydebasseng og sanitæranlegg for kommunen byr på både morsomme og utfordrende oppgaver.

Budsyklene på Mosjøen Aluminiumsverk er «still cycling strong». I fin stil monterer Roy Sund (t.v.) og lærling Roger Karlsson

stet (l. leder), Stig Antonsen (inst.ing.), Jøran Daleng (inst.ing.) Kai Kristiansen

Fra montasjearbeidene på Nord Norges Salgslag. F.v: Dag Allan Antonsen, Ove Stordal, Kai Kristiansen, Jan Eirik Bjørstad (for anledningen kledd i slakterkappe)

EAM (Mosal)

På EAM (Mosal) har Siemens et anleggskontor inne på verksområdet med eget telefonnummer. Det har eksistert i lange tider, riktignok med varierende bemanning.

-EAM har mange planer på beddingen, forteller Roy Sund, som har med seg lærlingen Roger Karlsson og for tiden er beskjeftiget med vedlikeholdsoppgaver. - Hele anlegget er styrt av Siemens PLS-system S 5 så vi håper jo på at produksjonskapasiteten blir øket. Det foreligger planer for forlengelse av nåværende elektrolysehallen og bygging av ny anodekullfabrikk. En fabrikk for produksjon av bildeler vurderes også. For tiden utvides støperikapasiteten, det har vært en forutsetning for at de andre planene skal kunne realiseres.

Utenfor Siemens-brakka står parkert to budsykler med Siemens-embem. Roy setter seg på den ene og forklarer: - Dette er ekte klenodier som vi har hatt stor nytte av gjennom mange år. Vel er de blitt rustne, tæret av sjødrev og industriatmosfære, men jammen har de fraktet oss en del km gjennom årene.

Resultater i toppklasse

Jan Eirik er tydelig stolt av avdelingens resultat i år. - Ikke forta deg i omsetningstallet, det er helt i orden med sine 12'6 mill. kr, men se heller på dekningsbidraget som ligger på kr 8 - 900.000,-. Forklaringen er at ca 50% av omsetningen er serviceoppdrag, dessuten har vi lave kostnader.

Han er, sammen med de øvrige på kontoret full av lovord om den gode oppfølgingen av virksomheten som er mulig takket være «concorde», og trekker frem fra skuffen den ene oversikten etter den andre, pent presentert i diagrammer og farver. Dette styringsverktøyet har vi ventet på lenge, nå går løpende oppfølging av forretningsdriften som en lek.

Usikre tider for elgen

Det er fredag ettermiddag og samtalen dreier naturlig inn på helg- og fritidsaktiviteter. - Elgjakta eller «æljakta» er et must for mang en vefsnings, også blant våre er det flere ivrige storviltjegere - de blir alltid fjern og urolig når jakttiden nærmer seg. «Han er på æljakt» er en unnskyldning som uten videre blir akseptert når folk uteblir fra jobb.

Aktiv fritid

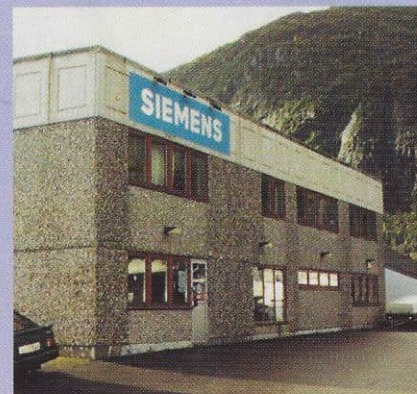
Men mange nøyer seg med mere fredelige fjellturer. Naturen byr på store muligheter der selve perlen er Børgefjell Nasjonalpark. Mange drar også over til fjellriket på den andre siden av grensen. Avstander bedømmes anderledes enn sørpå. Ferieturer til Sverige og Finland er dagligdagse på samme måten som man gjerne drar ti mil for å overvære en fotballkamp. Selv fikk Siemens Intern bli med på tur til Sandnessjøen en kveldsstund for å overvære en fotballkamp mellom guttelag fra de to byene - tilsammen 14 mil kjøring i ruskevær, høstmørke og på svinget vei.

Fotballsponsing

Men selv Jan Eirik medgir at en tilsvarende tur de 34 milene frem og tilbake til Brønnøysund kan være vel mye på en kveld, men praktiseres titt og ofte. - Vi må jo bakke opp våre håpefulle podere, og fotball er ikke det verste de kan drive med. Stig har vært trener for guttelaget og er nå oppmann. Både han og jeg har sønner som er aktive spillere, selv har jeg nok med å være sjåfør. Siemens har forresten sponset fotballdrakter, og dermed spiller guttene med SIEMENS på brystet.

- Men spør du meg hva jeg liker aller best å gjøre i fritiden må det være å dra ut i skogen til et stille tjern med familien, gjøre opp ild, koke kaffe og lytte til stillheten.

Da slapper jeg virkelig av og butikk får være butikk, sier Jan Eirik til slutt.

Siemens i Mosjøen - historikk

Under planlegging og gjennomføring av aluminiumsverket fra 1956 til 1967 hadde Siemens Trondheim stor aktivitet på stedet.

Etter at anlegget kom i drift ble det igjen en montasje/vedlikeholdsavdeling på området.

I 1974 overtok Siemens firmaet Elektrosenteret A/S og startet med dette eget avdelingskontor i Mosjøen. Omtrent samtidig fikk avdelingen i Sandnessjøen etablert.

I perioden 1982 til 1989 kom flere avdelinger til, Mo i Rana, Brønnøysund og Bodø. Alle avdelingene hadde egne kostnadssteder, budsjetter og daglig ledelse, men for en bedre koordinering av felles ressurser ble det i 1991 etablert en felles «overbygning» over alle de fem Helgelands-avdelingene med Terje Sandnes som ansvarlig leder.

I.10.91 fikk Avd. Mosjøen - sammen med de øvrige avdelingene på Helgeland - status som selvstendig avdeling.

Leder for avdelingen er Jan Eirik Bjørstad.

I Flekkefjord der vil eg bu

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Flekkefjord er stedet de fleste bilister kjører forbi. Lite aner de, der de raser avsted langs E18 at de nettopp har gått glipp av et klenodium, både i natur- og kulturmessig forstand.

Hadde de visst bedre hadde de nok tatt den lille avstikkeren ned til Flekkefjord for å ta denne sørlandske perlen i nærmere øyesyn. Den koselige trebebyggelsen med velstelte hvite hus vitner om byens historie og det gamle bymiljø, og er en luse for trette storbyøyne. Og utenfor ligger et fantastisk øyrike med Hydra som det naturlige midtpunkt og venter på båtfolket og sportsfiskerne. Medarbeiderne i Avd. Flekkefjord er heldige som får bo og virke i dette området men er de klar over hvor privilegert de egentlig er?

- Både ja og nei sier avdelingssjefen Odd Willy Larsen. Lokalsamfunnet kan nok virke litt trangt somme tider, derfor er det godt å komme bort og puste i annen luft av og til. Men jammen er det godt å komme heim igjen, for her nede bor vi godt og fredelig.

Og montørene har hatt rikelig anledning til å komme ut - av og til settes det

sammen montasjeteams på tvers av geografiske grenser, og turen har gått til steder som Hong Kong, Hamburg og forskjellige norske anleggssteder.

Da vi har alle typer oppgaver her i området er montørene blitt allroundere, og så på skipssektoren - de kan brukes til alt og det vet andre avdelinger å benytte seg av. Odd Willy bekrefter det vi har sagt i mange andre sammenhenger, nemlig at samarbeidet mellom våre mange avdelinger rundt om i landet fungerer godt.

Men også i Flekkefjord er det full fart for tiden, både på bedriftssiden (flere småbedrifter ligger ute i øygarden) og i den offentlige sektor- bl.a. skal sykehuset bygges om og utvides. En industribedrift i en klasse for seg er Andersens Mek. Verksted (AMV) som er eneste produsent av datastyrte borerigger.

Øket aktivitet har medført at boligbyggingen også er i ferd med å ta seg opp igjen.

Avdelingen legger nå siste hånd på den nye «Sørlands kroa» beliggende ved den sørlandske hovedvei like utenfor byen. Den skal overta den funksjon Kvinesdal hadde tidligere i og med at veien ikke lenger skal gå via Øye/Kvinesdal men føres i ny tunnel og på bro over fjorden.

Sørlands kroa blir et moderne etablissement med bl.a. hvilerom, værmeldingssentral etc. og ligger omtrent midtveis mellom Kristiansand og Stavanger.

Stort bilde: Med Sørlands kroa som bakgrunn. Fv: Yngve Holm, Odd Willy Larsen, Svein Helge Risnes, Trond Arve Jensen

Selv i en landeveiskro skal strømmen frem i alle retninger. Svein Helge Risnes med hammeren, Yngve Holm med ryggen til

- Nå er vi 22 mann på avdelingen, sier Larsen, - men vi kunne godt ha vært noen flere. Men historien har lært oss ikke å bemanne etter topplast, men grunnlast, og den kjenner vi godt. Gjett hvor mye ledigtid vi har hatt siste tre måneder? 12,7 timer!

Avdeling Flekkefjord har, foruten sin egen base i byen, et mønstringssted med eget telefonnummer for montører på Tonstad (Sira Kvina Kraftselskap).

Også i Flekkefjord har Produktdivisjonen nå overtatt installasjonslageret som dermed også står til disposisjon for andre kunder.

DOBRO!

Norsk kontrakt for gjenoppbygging i Sarajevo

Tekst: Anita Brækken

Norwegian Power Group, representert ved Siemens i Trondheim, har som kjent fått en kontrakt på gjenoppbygging av elektrisitetsforsyningen til befolkningen i Sarajevo.

Avtalen ble 12. august undertegnet av Siemens A/S i nærvær av statsminister Torbjørn Jagland og den bosniske statsminister Edhem Bicakcic.

Kontraktsverdi er ca 22,5 millioner NOK.

Prosjektleder i Siemens A/S er Suad Saric.

Kontrakten finansieres gjennom den europeiske utviklingsbanken EBRD.

Elektrisitetsforsyningsnettet i Sarajevo fylke er i dag i en meget dårlig forfatning, og store deler av befolkningen er helt eller delvis uten tilgang til elektrisitet.

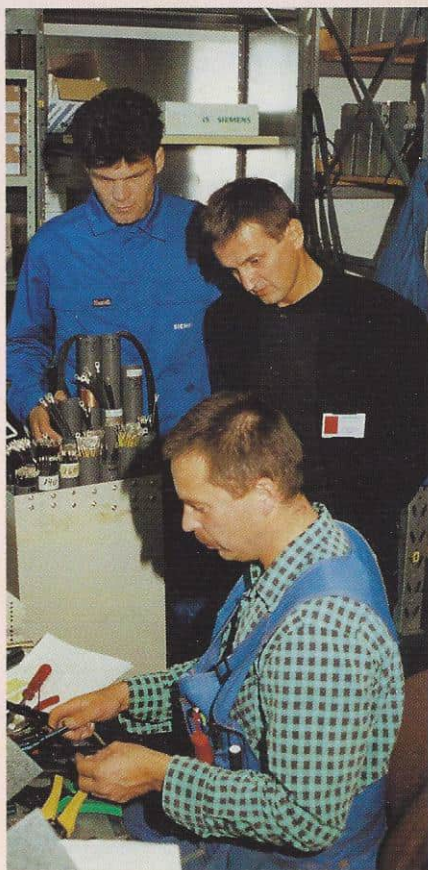
Avtalen omfatter både leveranse av materiell og kompetanseoverføring. Blant utstyret som leveres er transformatorstasjoner, kabler, lavspennings fordelingsutstyr, master og brytermateriell. Monteringsarbeidet utføres av bosnierne selv.

Vi benytter et lokalt firma til ferdigmontering av nettstasjoner, og avtalen omfatter også montasjeopplæring. I den forbindelse inviterte Siemens to spesialister til fabrikken i Trondheim. Nå etter at opplæringen er avsluttet, kan vi slå

fast at resultatet ble vellykket sett fra begge sider. Bosnierne har uttrykt stor takknemlighet for en varm mottakelse, og takker *alle* som var delaktige i utforming og gjennomføring av opplæringsplanen. Fra vår side må nevnes at dette var meget dyktige medarbeidere, som viste stor interesse og lett satte seg inn i nye problemstillinger.

Siemens' mål er å bidra til lokal verdiskapning, både gjennom oppbygging av kompetanse og gjennom bruk av komponenter produsert lokalt og i nærområder.

Vi er allerede kommet godt i gang med leveransene. De første 4 lastebilene er kommet fram eller underveis til mottaker. Dette er et nokså ukjent geografisk område for våre transportører. -Vi har opplevd noen små utfordringer i tollsammenheng, men det er sånt man høster lærdom av. Dette er et spennende prosjekt, og vi gleder oss selvsagt til fortsettelsen.

Interesserte bosniere får nødvendig informasjon i Trondheim.

Fv: Muhamed Fiso, Emir Svraka,
Sittende: Atle Guldseth.
Foto: Einar Fiske

Kontrakten mellom Norwegian Power Group, representert ved S/T og Elektroprivreda Bosnia og Hercegovina, er formelt signert. Til stede f.v: statsminister Torbjørn Jagland, dir. Carl O. Solberg, statsminister Edhem Bicakcic, adm.dir. Emir Aganovic og prof. Carsimanovic (styreformann Elektroprivreda BiH)
Foto: Eivind Rygvold.

Det skjer i Trondheim

En historie fra virkeligheten:

Eivind Rygvold og Suad Saric, eksportmarkedsførere i EFO D, sitter ute på Kafé Gåsa på Bakklandet i Trondheim. Kafé Gåsa er nærmest en institusjon i Trondheim, du finner den midt i hjertet av gamle Bakklandet, med gamle skrustikker og høvelbenker som *noen* av attraksjonene.

Med seg har de gjester fra energisektoren i Bosnia, Edhem Bicakcic og Enver Kreso. Suad's mobil ringer, - goddag ja, joda jeg har Bicakcic her - et øyeblikk så....

Samtalen foregår på bosnisk. Bicakcic blir forespurt om han kan tenke seg å bli *statsminister*! Og som den observante leser allerede har skjönt, så er det nåværende statsminister Bicakcic vi snakker om. Kreso, som på dette tidspunkt var energiminister, ble senere utnevnt til President of Parliament i føderasjonen Bosnia og Hercegovina. Om også denne utnevnelse foregikk på Bakklandet, sier historien ingenting om. Skal vår konklusjon bli at Trondheim kan mer enn Rosenborg og Bakklandets vakre Maja?

50-års jubilanten Gunnar Kjensli Morske når de kommer - blide når de går

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Det er noe traust og trygt over Gunnar Kjensli. Hans røslige skikkelse og åpne smil inngir både respekt og tillit, og en faller fort til ro i den lune atmosfæren som omgir ham. Hans rolige vesen har vært en god egenskap å ha, spesielt i jobben som montasjeleder. For det er ikke den enkleste jobben å håndtere 146 montører og lærlinger - det går bl.a. ut på å utpeke bas på nye anlegg, velge ut montører og lærlinger, og sette disse sammen til effektive arbeidslag, sette opp montasjeprogram og bemanne opp og ned etter behov. Mange har i tidens løp vært innom kontoret hans, ikke alle like blide i begynnelsen, men stort sett fornøyd når de har gått ut igjen. Gunnar kan i disse dager se tilbake på en 50 år lang arbeidsdag som han i sin helhet har viet Siemens'installasjonsvirksomhet i Oslo.

- Egentlig ville jeg bli litograf, det var den veien familien, spesielt mor som var kunstnerisk anlagt, hadde staket ut for meg. Men skjebnen ville det anderledes. I de vanskelige årene etter krigen var jeg som 14-åring svært heldig som fikk jobb som visergutt i Proton. Det var en forutsetning for å komme i lære senere, forteller Gunnar.

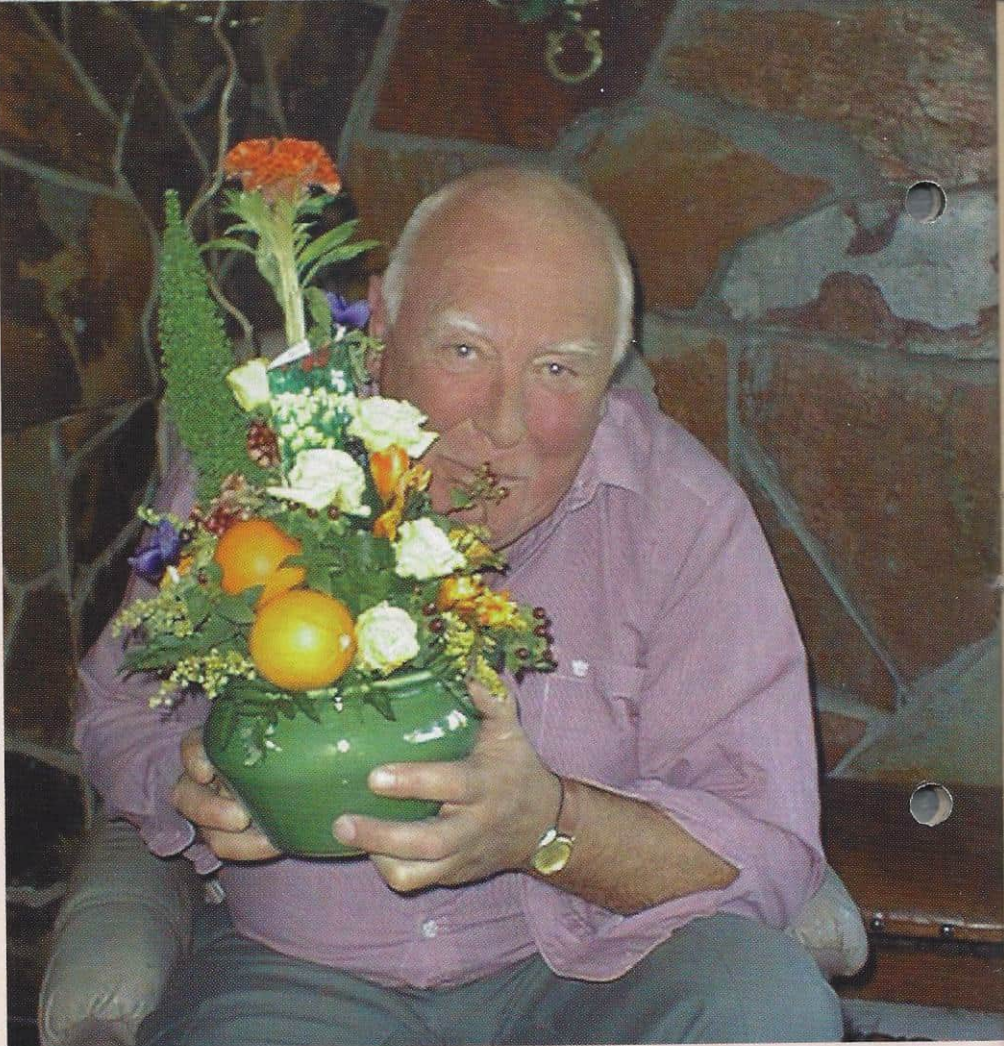
- Jeg husker godt bedriftens 50-års jubileum og festen på Grand, selv om jeg ikke fikk bli med der. Men jeg var med blant bedriftens ansatte som den gang fikk plass på ett bilde.

Montørprøven

Selve prøven som han avla i 1953 foregikk omtrent som idag, med heldags praktiske øvelser kombinert med eksaminasjon i teori og forskrifter.

- Overing. Sørensen var en streng sjef, så det var om å gjøre å forberede seg godt. Om kveldene var vi hjemme hos formann Mortensen som ga gode tips om hva vi skulle lese på.

Men den ene tjenesten er som du vet den annen verd. Han likte å ta seg en øl ute, og for å skaffe seg et alibi måtte vi av og til ringe hjem til ham og melde utfall av et el-anlegg. Etter at vi hadde bestått prøven vanket det en flaske konjakk til Mortensen.

I felten

Gunnar Kjensli ble raskt basmontør der Hydrobygget i Bygdø Allé fremstår som et av hans største prosjekter. Senere hadde han som anleggsformann bl.a. det stedlige ansvaret for elektroinstallasjonene i Storebrands nybygg i Vika.

Som montørformann kan han se tilbake på en rekke store prosjekter, bl.a. Elkembygget på Majorstua, Dronning Maudsgt. 1-3, Radionette Sandvika, Sylling trafo, Ruseløkkbasarene, Preklinisk på Blindern, Høyenhall skole og Siemens' egne bygg på Linderud.

I en lang periode var han montasjeleder, og det Gunnar minnes best - og kanskje med litt blandede følelser - er Tofte Cellulosefabrikk der han hadde ansvaret for elektroinstallasjonene.

- Turbulensen omkring igangkjøringen av fabrikken der PLS-systemene fra Siemens ble utpekt som syndebukk, skapte til tider utrivelige forhold med mye kjeftbruk, sier han. - Men senere har jo forholdet bedret seg, vi har jo hatt mange oppdrag der ute siden dengang.

Freia

Noe jeg setter stor pris på er å pleie forholdet til våre faste kunder, og her står Freia i en særstilling. I en årrekke har vi vært «husinstallatør» der og kjenner bedriften ut og inn. Også Freia har vært fornøyd med våre tjenester og ikke minst med montørene våre, men jeg minnes en episode der det holdt på å skjære seg: Freias mann, Rustad, var i en spesiell sammenheng mindre fornøyd med en jobb vår montør Stensbøl hadde utført. For å bringe Rustad på andre tanker spurte Stensbøl, som nettopp hadde tatt fly-

sertifikat, om han ville bli med opp en tur. Jo - det kunne jo vært moro det, svarte Rustad hvorpå Stensbøl sier: «og når vi er kommet opp i lufta skal jeg sparke deg ut av flyet..... En uventet reaksjon som førte til at de to ble perlevenner. Mang en gang senere ville Rustad vite hvordan det gikk med ham og tilføyde: «artig kar han der Stensbøl!»

Nærkontakt med montørene

På spørsmål om hva han har likt best i sin lange arbeidsdag sier Gunnar at han alltid har opplevd den nyeste jobben eller stillingen som mest interessant og utfordrende.

- Men det jeg liker minst er nok permitteringer eller ledighet blant montørene. Det plager meg og jeg lider i stillhet sammen med dem det rammer. Det går jo utover alle, også bedriften. Heldigvis er vi inne i en god periode - lenge siden vi har hatt slike problemer nå.

Sjalesørger

Forholdet til montørene beskriver han slik: -Det hender at montørklubben banker på og utbryter: «dette går da ikke an, osv», men som oftest er de ikke lenger så oppbragt når de forlater kontoret. Og så er jeg jo klagemur da. Mange kommer til meg med personlige anliggender og problemer av mange slag, ja det hender at barske menn gråter sine modige tårer. Da forsøker jeg å være sjalesørger. Jeg har oppdaget en viktig ting: greier du å bygge opp selvbildet til en medarbeider og får ham til å føle at han betyr noe både som fagmann og menneske, er mye vunnet. Det er det motsatte av mobbing, som nok en og annen kan ha følt seg utsatt for.

Kjempefin høsttur

Tekst og foto: Berit Selbo

Den 5. september dro 40 voksne og 24 barn til «Bortistu gjestegard». Gården ligger ved porten til Trollheimen, 650 m over havet.

Vi ankom gården i tur og orden fredag kveld og alle sammen ble tatt vel imot av det meget gjestfrie og trivelige ekteparet Inger Marie og Leif Helmersen.

Kl. 19.00 var det kveldsmat med røm-

megrøt (laget etter gammel oppskrift) og spekemat, samt risengrynsgrøt for barna.

Lørdag var en fin og solrik dag og de fleste tok turen til Tovatna, en 2 timers tur langs merket sti. Været var med oss på hele turen. Vi tok matrast ved Tovatna og noen prøvde også fiskelykken der, men det blåste opp, og motvinden gjorde fisket noe vanskelig.

Etter hjemkomst var det mulighet for dusj og en tur i badstua for de som ønsket det.

Lørdagskveldens måltid var fra Bortistu's egen selskapsmeny:

- Kraftsuppe med dagbakte horn og setersmør
- Badsturøkt, helstekt lammelår med tilbehør
- Storlidsal multer og is

Et utrolig velsmakende måltid!

Inger Marie sang viser og var oppsanger til allsang, og Leif spilte trekkspill, med mulighet for en svingom for de som ønsket det.

Søndag morgen våknet vi til sol og godvær. Fellesturen denne dagen gikk langs Storli kulturminnesti opp til

«Kvannflatløa», en 200 år gammel løe som i dag er restaurert av Leif. Vertsfolket selv var med oss som turledere.

Turen opp var nokså bratt og underveis hadde vi flere små stopp for å nyte den utrolig flotte utsikten mens Leif fortalte små historier fra gamledager.

Ved løa rant en liten bekk med friskt og godt fjellvann. Denne ble kalt for «Ungdomskilden» og det ble drukket mang en kopp fra denne!

Matpakke og drikke ble fortært, og bål ble tent til stor stas for de minste barna.

Det ble kokt pølser inne i løa, og Inger Marie hadde hjemmebak krydderkake.

Etter et så deilig opphold i fine natur-omgivelser på en plass med et så gjestfritt vertskap var det trist å dra derfra igjen.

På hjemveien var det middagsstopp på Orkdal dyrepark, med anledning til hesteridning for de som ønsket det, og mange av barna benyttet seg av dette.

En kjempehelg på alle måter - komiteen skal ha honnør for fint opplegg!

Etterutdanning

Gunnar Kjensli er spent på etterutdanningsreformen som skal komme. - Selv har vi gått ut med spørreskjema til montørene, og har nettopp evaluert svarene. Noen har ikke svart, andre ønsker ingen videre opplæring mens en del, spesielt de yngre montørene, er opptatt av elektronikk, automatisering og ikke minst PC-bruk.

PC og fax er jo på full fart inn på arbeids plassene, f.eks. sendes det nå fortløpende avvismeldinger og statusrapporter direkte til kontoret fra bygge plassene. Det er en glede å registrere at montører og lærlinger nå er aktivt med i diskusjonene om fremdriften. Det lover godt for samarbeidet fremover.

Idretts glede

Gunnar er en familiekjær mann og

hegner om kone, fire barn, hus, have og båt på Nesodden. Selv har han vært på juniorlandslaget i friidrett to ganger og har to NM-titler, 1.plass på 400 meter, og 2.plass på 200 meter hekk! Han har vært formann i Nesodden Idrettslag i 6-7 år og hatt en rekke andre verv.

Hans idrettsglede har nok smittet over på barna idet alle sammen, tre gutter og en pike, har vært aktive medlemmer i Nesodden Idrettslag.

Båtmann

Og ikke minst er han aktiv båtmann og har i mange år sittet i styret i Okssvald båthavn på Nesodden. Han har bygget båt selv, en 28 fots snekke, som har bragt ham og kona, pluss to barnebarn på lange turer nedover norske- og svenskekysten.

Gunnar trives hjemme, han har sveiseutstyr og lager smijernsporter, lykter og

alt som skal til i hus og hage selv.

- Ja, jeg har hatt et rikt liv både på jobb og i fritid, innrømmer Gunnar og betror oss at han, på tross av at han ikke ble litograf, har stor glede av å male og på den måten likevel kan utfolde seg litt kunstnerisk.

- Kan du tenke deg noe bedre enn å sitte i båten en sommerdag og feste sjø, fjell, blomster og båtliv til lerretet med penselen, mens stillheten bare brytes av bølgeskvulp og måkeskrik?

50 år er lang tid, men Gunnar har ikke tenkt å gi seg ennå. - Men når tiden kommer at jeg sier: «nok er nok», har jeg som du skjønner ennå mye ugjort på hobbysektoren, sier Gunnar Kjensli til slutt.

Siemens-professor i Narvik!

Tekst og foto: Tor Cederkvist

På årets lyseste dag dumpet brevet med gladmeldingen ned i postkassa hos Atle Hjertenæs, leder av EFO U i Trondheim.

“Styret ved Høgskolen i Narvik har tilsatt deg som professor II ved sivilingeniørutdanningen, fagområde anvendt regulerings-teknikk”.

Høgskolen i Narvik utdanner ingeniører, sivilingeniører og sykepleiere. Sivilingeniørutdanningen har ca. 215 studie-plasser, og gir undervisning på blant annet fagområdet industriell elektroteknikk. Det er her Atle skal bidra med sin kompetanse, i en 20%-stilling. Resten av tiden skal han fortsatt benytte til å lede EFO U.

Relasjonsbygging

Fagområdet omfatter anvendt regulerings-teknikk, relatert til problemstillinger innenfor industri og eforsyning. Deler av Atles tid skal benyttes til forskning og undervisning, men hovedoppgaven vil bestå i å initiere og utvikle høgskolens kontakter og samarbeidsrelasjoner med industri og næringsliv innenfor fagområdet.

De som kjenner Atle fra hans tid i Siemens vil se at professoratet passer ham som hånd i hanske - det er jo nettopp som regulerings-teknisk fagmann og som relasjonsbygger mot NTNU/SINTEF og industrimiljøet i Trondheim han har vist sin styrke.

Samarbeid med Siemens

Med basis i sin dominerende stilling nordenfjells ønsker Siemens å styrke samarbeidet med de teknisk/naturvitenskapelige undervisningsinstitusjonene i landsdelen, blant annet gjennom å tilby sommerjobber og diplomoppgaver eller sette ut prosjekter som ansatte ved undervisningsinstitusjonene kan arbeide med. Samarbeidet med HIN bygges nå ytterligere ut ved at Siemens støtter det nye professoratet i regulerings-teknikk. Rent praktisk betyr det at Siemens dekker utgiftene til den 20%-stillingen det aktuelle professoratet omfatter, samt utstyrer skolen med hardware og basissoftware fra vår systemfamilie CONSI. Samarbeidsavtalen har en foreløpig tidshorisont på 5 år, med mulighet for oppsigelse fra begge parter.

Kontorsjef Tor-Arne Jenssen (t.h.) ved Narvik Ingeniørhøgskole har lenge kunnet tilby sine studenter et godt faglig miljø i tillegg til rypejakt, fiske og vakker natur. Med Atle Hjertenæs i stallen kan han nå også tilby en ekte Siemens-professor!

Både bredde og spesialisering

Kontorsjef på avd. for teknologiske fag ved HIN, Tor-Arne Jenssen, trekker frem Atles evner som relasjonsbygger i Norge og som kontaktfremmedler inn i et verdenskonsern med omfattende satsing på forskning og utvikling som vesentlige momenter i forbindelse med denne ansettelsen.

- Dette vil bidra til å styrke forskningen ved ingeniørhøgskolen og gi økte muligheter for å tilby meningsfulle oppgaver for stipendiater og doktorgradstudenter, sier Jenssen.

- Ser dere for dere en løsning i Narvik etter en slags Trondheimsmodell, der synergieffekter mellom NTNU/SINTEF-miljøet og industrien har vist seg å bære frukter?

- På mange måter ja, selv om forholdene i Narvik naturligvis er mer beskjedne. På grunn av begrensningene i miljø og ressurser må vi velge ut nisjer, områder hvor vi har mulighet til å bli best, eller som er spesielt relevante for landsdelen.

Som et eksempel på det siste nevner Jenssen et kurs i elkraftomsetning som skolen har utviklet og tilbudt everkene i landsdelen. I den usikre situasjonen som hersker etter liberaliseringen av kraftmarkedet traff man tydeligvis et behov hos de lokale leverandørene for utdypende informasjon om hvordan det nye markedet best kan angripes.

Forkunnskapene mangler

- Det sies at ingeniørstudiet i dag for en del linjers vedkommende er en utdanning til arbeidsledighet?

- Den trenden har snudd, og representerer ikke lenger noe problem. Problemet for ingeniørhøgskolene består i at ungdommen velger vekk matematikk og fysikk i videregående skole! Av de 200-300 søkere vi hadde sist år, hadde bare 14 tung nok kombinasjon i matematikk/fysikk til å komme inn uten påbygning i disse fagene. I Narvik har vi derfor 5 forkursklasser som skal løfte søkerne opp på et tilstrekkelig nivå til å påbegynne de egentlige studiene.

Studenter fra øst

- I denne sammenheng er det morsomt å kunne fortelle at vi hvert år tar inn ca. 35 studenter fra Murmansk/Arkangelsk-området til ingeniørstudiet, sier Jenssen.

- Dette er høykvalifiserte og høymotiverte elever som håper å kunne fortsette helt frem til siv.ing.-kompetanse. Vi har store forhåpninger til disse studentene, og regner med at den kjennskap til norsk språk og kultur de har når de returnerer til Russland vil gi viktige impulser til samarbeidet over landegrensene.

Dette er et moment Siemens Intern gjerne bringer videre til sine lesere. Ikke minst til divisjon Energiforsyning og Installasjon, som med tanke på sin Pomor-handel kanskje snarest burde knytte nærmere kontakt med noen aktuelle kandidater?

Siemens' seniorkor i aksjon

Frokosten smakte fortreffelig i fjøset på Fossesholm, bygget i 1770

En andektig forsamling lytter til guidens utgreiing om kirken

Fru Worren ble godvønn med tuppene på gården

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Seniorklubben i Oslo viser stor fantasi og oppfinnsomhet ved valg av turmål, og har et godt grep om opplegg og gjennomføring. Etter hver eneste utfukt sitter vi igjen proppfull av inntrykk og kultur-opplevelser og ikke minst minner fra det koselige samværet med tidligere kolleger.

Høstturen i år gikk til Eiker og Kongsberg. De 80 deltakerne var, sin vane tro, i god stemning og fulle av forventninger da de to bussene svingte ut fra Bussterminalen kl 7.30.

Første stopp var Fossesholm herregård på Eiker. De som ikke kjente stedet fra før måtte bare gni seg i øynene - fins det virkelig slike fine og velholdte storgårder i vårt land, med en historie helt tilbake til 1541?

Benket til frokostbord i fjøset fra 1770 fikk vi høre den lange historien til Fossesholm, en historie preget av opp- og nedgangstider gjennom 456 år. Ved starten var Fossesholm landets største eiendom på hele 200.000 mål. Her ble tømmer for første gang skåret til plank.

Gården har vært i forskjellige familiers eie, bl.a. var Inger fra Østråts yngste datter frue på gården en periode. i 1647 overtok stattholder Hannibal Sehested (stifter av det norske Postvesen) og senere familien Cappelen. Idag er Fossesholm en stiftelse der fylket, kommunene og historielaget er representert.

Etter rundgang gjennom de mange saler, stuer og kammere, der historien talte fra de enestående tyske tapeter fra 1700-tallet og maleriene, utført av den svenske maleren Erik Gustav Thunmarck, ble det allsang. Omviseren trakterte pianoet og våre seniorer stemte i de mange kjente og kjære visene av full hals. Ingen rustne toner å høre der, nei - skulle tro det var Sie-

Seniortur til Eiker og Kongsberg

mens' proffe blandakor som var ute på turnè.

På Kongsberg ventet et travelt program - hele tre steder skulle besøkes, Norsk Bergverksmuseum, Skimuseet og Kongsberg kirke.

I museet er samlet de største klenodier som er bragt ut av norske fjell, bl.a.sølvstuffer på opptil 50 kg som har gitt Kongsberg verdensry. Vi fikk innblikk i fyrsetting og sprengning og bergmannens hverdag gjennom 330 år.

Premier og skiutstyr fra Kongsberg-hoppernes storhetstid utgjør kjernen i skimuseets samlinger. Her fins alt fra olympiske medaljer til toppluer og skismøring. Det var bare kongen selv, Birger Ruud som manglet.

Mange var nå blitt trøtte i beina etter rundgang og stående lytting til guidenes forklaringer. Da var det godt å kunne ta plass under Kongsberg kirkes høye hvelv. Forsamlingen lyttet andektig til denne flotte bergverkskirkens historie, helt fra den ble til under berghauptmann Stuckenbrocks kyndige ledelse i midten av 1700-tallet. Kirken er landets største med 2300 sitteplasser, ja i Birger Ruuds bryllup var der endog 3000 i kirken.

Det prektige rokokkointeriøret må være noe av det mest storslagne som er utført i en norsk kirke. De vidn kjente lysekronene fra Nøstetangen glassverk ble bevart i gruva under krigen og dermed reddet. Lar man øyet vandre over de mange vegg- og takmalerier, den overdådige alterveggen og det flotte barokkorgelet, må man bare gi seg over for datidens kunstnere. At en engel i takmaleriet har

fått en venstrefot på høyre ben ser ingen uten at de blir gjort oppmerksom på det. Det fortelles at E. G. Thunmarck som bl.a. utførte takmaleriet ble sinnsforvirret i løpet av de seks månedene han hang oppunder taket og malte. Senere analyser går ut på at han ble syk av blyinnholdet i malingen.

Mettet av inntrykk forlot forsamlingen dette praktfulle bygget og spaserte til Odd Fellow Clubs lokaler der middagen - oksestek, fromasj og kaffe - endelig kunne inntas etter en begivenhetsrik dag. Det ble åresalg - to til hver - og etter hvert fant de ti tradisjonelle vinflaskene hjem til sine nye eiere, mens samtalen om dagens opplevelser gikk friskt rundt langbordene.

Klokka gikk nå mot 17.30 og det var begynt å regne. Den planlagte hjemturen over Hvitvingfoss, Hanekleivene og Sande ble derfor etter kort rådslagning sløyet, og hjemturen gikk raskeste vei tilbake til Oslo hvor de to bussene ankom kl 19.00, som planlagt.

Jubileumsboken i to bind snart i trykken

Arbeidet med jubileumsboken nærmer seg sin avslutning. Manuskript og bilder er levert til layout, grafisk behandling, trykking og innbinding. Jubileumsboken som omhandler historien om Siemens i Norge gjennom 100 år vil foreligge før jul.

Ettersom arbeidet med boken snart er over, har Siemens Intern hatt en samtale med forfatteren av boken, redaktør Ole N. Hoemsnes, for å få noen kommentarer til arbeidet og hans syn på jubileumsboken.

Omfattende oppgave

-Arbeidet ble langt mer omfattende enn det som var mulig å forestille seg da jeg hadde de første samtalene om jubileumsboken for over to år siden, sier Hoemsnes.

-Dette er i og for seg ingen ny oppdagelse. De fleste historiske arbeider krever som regel mer tid og undersøkelser enn det man i utgangspunktet tror.

Da jeg begynte arbeidet syntes forholdene i Siemens å være lagt godt til rette. Kontor med diverse utstyr var avsatt i K1, et innholdsrikt bibliotek av stor interesse for mitt arbeid lå i samme etasje og arkivtilgjengeligheten lot til å være god. Alt så med andre ord lovende ut, og jeg gikk løs på oppgaven med stor begeistring.

Viderverdigheter

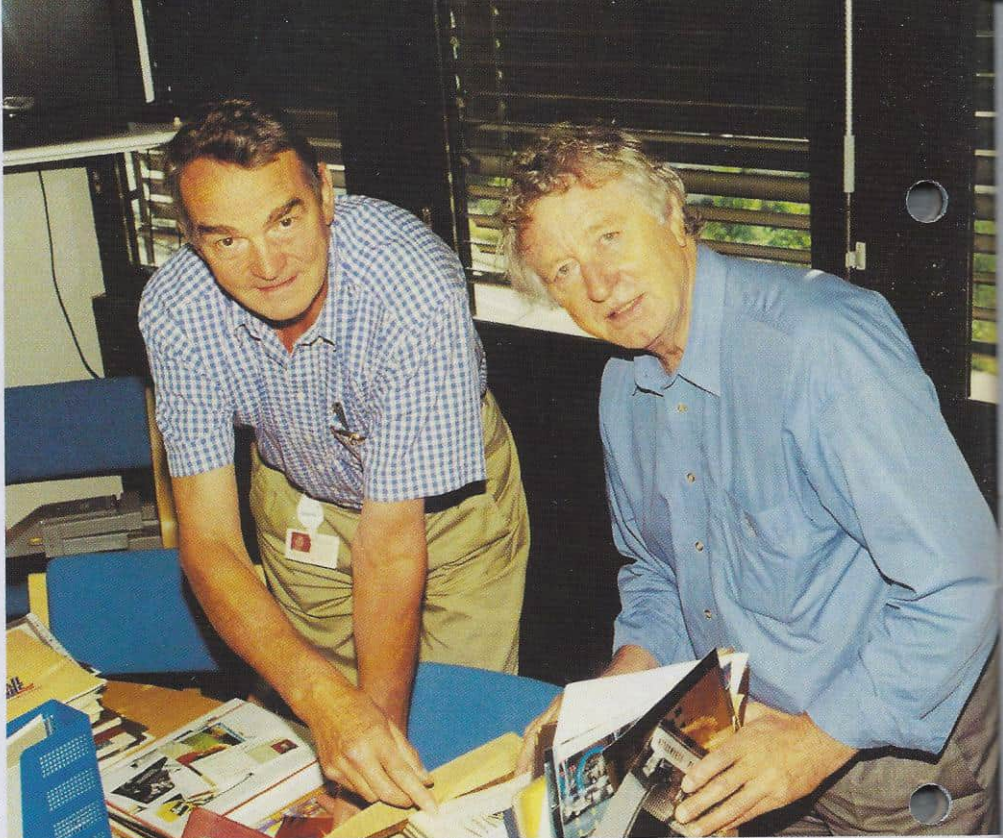
Det første halvåret under forberedelse av et slikt bokverk går for det meste med til lesing, sortering av arkivstoff, fordeling i tidsperioder av tilgjengelig informasjon o.l. Da dette arbeidet nærmet seg slutten, mistet jeg kontoret i K1 og fant alle mine papirer igjen i kasser på et kontor i A2. Min fortvilelse var stor, og jeg brukte minst tre uker på å sortere papirer og forsøke å gjenskape den situasjon jeg befant meg i før flyttingen. På samme tid forsvant biblioteket i K1 - og jeg følte meg nokså ribbet når det gjaldt tilgang på oppslagsbøker o.l.

Fast base i A2

Men denne hendelsen for snart to år siden førte også noe godt med seg. Jeg fikk en skriftlig forsikring fra bedriftens ledelse om at jeg skulle få beholde kontoret i A2 til jubileumsboken var ferdig. Det var en meget nyttig forsikring, for i A2 har det i løpet av denne tiden vært flere avdelings- og kontormessige forflyttinger.

- Hvilke kilder og arkiver har du brukt som bakgrunnsmateriale?

- Det har vært mange. I Siemens var det gjort en del forarbeid med samling av historisk materiale, men jeg oppdaget

Gunnar Friedl og Ole N. Hoemsnes velger ut bilder til jubileumsboken. Foto: Leif Fiskaa.

snart store huller og tomrom. I de fleste bedrifter har oppbevaring av gamle dokumenter og sortering av arkivstoff aldri vært høyt prioritert. Bedriftene har simpelthen ikke gitt noen person hovedansvar for denslags historisk arbeid. Siemens i Norge er ikke noe unntak i så måte, selv om bedriften opp igjennom tidene har hatt mange personer som har vist stor interesse for dette.

Ansvar for fremtidig arkiv

Hvis jeg skulle få lov til å gi uttrykk for et råd og ønske i denne forbindelse, måtte det være at bedriften sørger for å gi noen hovedansvar for å opparbeide et historisk arkiv for fremtiden. Forandringer skjer nå raskere enn noensinne. Tenk bare på hva slags bedrift Siemens vil være når 125-årsjubileet skal markeres?

Hjelpende hånd fra Siemens Forum i München

Når det gjelder de første tiårene i bedriftens historie, har jeg hatt meget god hjelp av arkivene i Siemens Forum i München. Av rent kildemessige grunner var de første 50 årene i bedriftens historie vanskelig å gjenskape. De siste 50 årene var vanskelige ut fra en stikk motsatt synsvinkel. Da var mangfoldet i informasjonen så stor at man sto overfor et utslingsproblem.

- Hvordan har du behandlet krigsårene?

- Personlig syns jeg tiden før, under og etter den annen verdenskrig frem til tilbakekjøpet i 1960, har vært den mest interessante.

Rikholdig materiale i Riksarkivet

Av naturlige grunner var kildematerialet begrenset i Siemens om denne perioden. Til gjengjeld har jeg fått rikelig tilgang på dokumentasjon i Riksarkivet, der jeg har tilbrakt mye tid på å nøste opp

krigsårene og det som skjedde de første årene etter fredsslutningen i 1945. Dette historiske materiale vil også være nytt for de aller fleste.

- Ellers noen overraskelser i vår 100-års historie?

- Nei, jubileumsboken er ikke skrevet for å overraske noen. Min ledetråd hele veien har vært at eventuelle nye opplysninger skal kunne dokumenteres ved henvisninger. Derfor inneholder boken mange fotnoter.

- Hvilken hjelp har du ellers fått i Siemens under arbeidet?

God intern hjelp

- Mange har kommet med sine bidrag. Men først og fremst vil jeg takke bokkomiteen, som har bestått av Arne Nesheim, Gunnar Friedl og Tor Cederkvist. Det er nok disse tre som har stått meg nærmest både i gode og vonde dager under arbeidet. Selvfølgelig har vi hatt mange diskusjoner, og til dels uenighet om visse sider ved arbeidet, men det har vært en nødvendig del av prosessen for å komme frem til et best mulig sluttresultat.

- Og det er det blitt?

- Det får andre i Siemens senere bedømme. Mange vil sikkert savne noen av sine hjertesaker. Slik vil det alltid være, når det skal plukkes høydepunkter fra et hundreårig liv. Personlig tror jeg imidlertid at Siemens nå får en jubileumsbok om sine første 100 år i Norge som bedriften med stolthet kan vise frem for ettertiden.

Til slutt vil jeg gjerne takke Siemens' ledelse ved adm. direktør Hans Lødrup og styreformann Tor Jemtland som hele tiden har vist meg tillit og gitt meg frie hender i dette arbeidet, sier redaktør Hoemsnes.

Nye ytelser ved tjenestejubileum fra 1. januar '98

Vi minner om at det fra 1. januar '98 vil bli innført nye regler for ytelser ved tjenestejubileum. De nye reglene er:

25-års jubileum

Medarbeidere som har vært ansatt i 25 år, får utbetalt en ekstra månedslønn. Deler av beløpet gis i form av gavekort og er ikke skattepliktig. Dette beløpet er p.t. kr 8.000,-. Resten av månedslønnen utbetales som vanlig skattbar inntekt. I tillegg gis en uke ekstra ferie i jubileumsåret.

40-års jubileum

Medarbeidere som har vært ansatt i 40 år, får utbetalt to ekstra månedslønner. Deler av beløpet gis i form av gavekort og er ikke skattepliktig. Dette beløpet er p.t. kr 8.000,-. Resten av beløpet utbetales som vanlig skattbar inntekt. I tillegg gis en uke ekstra ferie i jubileumsåret. De som har fått 3 dager ekstra ferie pr år i forbindelse med 25-års jubileum, beholder denne ordningen og får ikke en ekstra uke i jubileumsåret.

Overgangsordning

De som etter gammel ordning allerede har fått 3 eller 5 dager ekstra ferie pr år beholder disse så lenge ansettelsesforholdet løper. Selv med de nye reglene vil våre ytelser være bedre enn det som er vanlig i andre bedrifter. Det ble orientert om dette allerede for 3 år siden, så vi håper at kommende jubilarer har vært forberedt på denne endringen.

Kr Ye Ytre-Eide

Til seters for å starte en avlegger

Det var en gang et Stort Firma i et lite land. Det Store Firmaet hadde vært i landet lenge, og mange nyansatte hadde det blitt, så plutselig var lokalene blitt for små, og noen måtte flytte på seg. En sen høstdag fikk derfor Den-Nest-Minste-Divisjonen beskjed om at den midtvinters skulle til seters og starte en avlegger. Den-Nest-Minste-Divisjonen syntes først dette hørtes skummelt ut, men den var egentlig en ganske tøff divisjon, så den bestemte seg for å glede seg. Flyttedatoen nærmet seg, men veien var lang og farefull, så flyttingen ble utsatt flere ganger. Til slutt nærmet det seg påske og DA skjedde det: i løpet av en helg ble hele Den-Nest-Minste-Divisjonen stablet i pappesker og sendt til den nye seteren. HER skulle det bli bra! Imidlertid skjønte Den-Nest-Minste-Divisjonen fort at det likevel ikke var så enkelt å starte en avlegger helt for seg selv. Det Store Firmaet hadde nemlig helt glemt at en slik avlegger

trenger hjelp og omsorg, selv om den flytter til seters. Den Nest-Minste-Divisjonen strevde og strevde på egen hånd. Telefonene gikk i streik, PCene hadde gå-sakte-aksjon og flere grunnleggende næringsstoffer som konvolutter, papir, rekvisita og kopimaskin glimret med sitt fravær på den nye seteren. - Ja, Den-Nest-Minste-Divisjonen holdt rett og slett på å sulte ihjel! Heldigvis: Den-Nest-Minste-Divisjonen hadde en hjelper. Et bergensk troll som skarret på R-ene, buldret og brummet og sendte mange Flytterapporter til Det Store Firmaet. Mange i Det Store Firmaet ble sinte på dette trollet og syntes trollet fikk være fornøyd med at Den-Nest-Minste-Divisjonen i det hele tatt hadde fått dra til seters. Men, han fortsatte å skarre på R-ene og buldre med Flytterapportene sine og litt etter litt fikk Den-Nest-Minste-Divisjonen både telefoner, PCer og kopimaskin til å fungere og faktisk dukket det opp litt rekvisita etter hvert også.

Glad og fornøyd kunne Den-Nest-Minste-Divisjonen gå igang med å foredle avleggeren, og har det ikke blitt bedre plass i Det Store Firmaet, så sitter nok Den-Nest-Minste-Divisjonen på seteren enda.

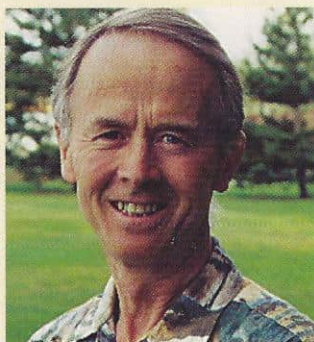
Kari E.K. Bendiksen

Redusert arbeidstid etter 60 år

Det hender at eldre medarbeidere ønsker å redusere sin arbeidstid de siste årene før pensjonsalder. Det gleder oss derfor å informere om følgende nye ordning. Medarbeidere som etter fylte 60 år reduserer sin arbeidstid etter avtale med bedriften vil få sitt tidligere pensjonsgrunnlag opprettholdt. Redusert arbeidstid etter 60 år vil således ikke føre til reduserte pensjonsytelser i tjenestepensjonsordningen.

Inge D. Bjørntvedt

Korrekt grammatikk, takk!

Så er vi tilbake i det grammatikalske hjørnet igjen. Først skal vi se på bruken av infinitivsmerket *å* og konjunksjonen *og*. Da begge to oftest uttales likt, kan det være lett å blande.

Infinitivsmerket *å* brukes kun foran verb som står i infinitiv: *Å lese / å skrive / sant å si / så å si / vel å merke / de holdt på å skyte på blink / vær så snill å sende dette brevet.*

Konjunksjonen *og* brukes til å sideordne to setninger eller setningsledd: *Å hoppe og danse er fin trim / Hansen og Olsen er naboer / de sang og spilte / de voksne diskuterte, og barna lekte.*

Så har vi de tilfellene som kan skape problem: Det heter *å hoppe og danse*, mens det heter *å lære å lese*? Hvordan skal jeg vite hva som er riktig? En god regel er: Dersom jeg gjør om setningen til preteritum (i mine skoledager het det fortid), og kan si: *Jeg lærte å lese*, da er det *å*. Jeg kan ikke si: *Jeg lærte og lese*. Jeg kan heller ikke si: *Jeg danset å hoppet*. Her må det bli: *Jeg danset og hoppet*, altså *og*. Et litt «konstruert» eksempel til slutt: *Å begynne å lære å lese og skrive.*

Adverbet *visst* ser vi nå og da skrevet med én s. Det skal være to. Ordet har faktisk to forskjellige betydninger. Som trykklett betyr det *antakelig, trolig, ventelig*: *Det var vist i fjor / hun kom vist fra Voss*. Som trykksterkt betyr det helt sikkert: *Vist er det sant / ja vist!* Ordene *isteden / istedenfor*

skrives sammenhengende. *I stedet / i stedet for* skrives oppdelt: *Gjør noe annett isteden eller i stedet / vil du gå istedenfor eller i stedet for meg?*

Skal vi ta med *mer* denne gangen? *Flere* ord? Ja, for eksempel *mer* som skrives *mer* og ikke *mere*: *Få mer mat! / det er ikke mer å si / de bor ikke her mer*. *Flere* skrives med e (bortsett fra i sammenstillinger, eks. *flerkoneri*): *Få flere ark / flere og flere går på rulleskøyter.*

Da holder det for denne gang. Vi avslutter som vanlig med en liten språkblomst: Det var tilstelning på menighetshuset, og kaffe og kaker, kopper og fat var satt ut på et bord. På en håndskrevet plakat over bordet stod det: *Bare for syndere!* Å jasanya. Hvem var kvalifisert til bevertning da? Men det løste seg til slutt, for etter en liten justering kunne vi lese: *Bare forsyn dere!*

På gjensyn.

Lykkeligere på to!

MC-gruppa på Linderud vil ikke bytte med de som går på fire. De er lykkeligere på to, og det virker som om MC-parken bare øker. På oppfordring stilte noen av dem villig opp til fotografering, og her har dere dem. Syklene skinte i krom, hele regnbuespekteret var representert og man kunne bare ane hvilke krefter som lå på lur når de begynte å brumme for å komme seg av gårde.

Fra venstre: Frank Zeller, Divisjon Olje og Gass, Frode Rustad, Elektronikkfabrikken, Magne Haug, SOIB, Ståle Bergum, TLC, Ukjent, Øivind Gudim, IND.

Tekst og foto: Leif Fiskaa

Gamle papirer blir som nye

I disse dager da vår jubileumsbok blir skrevet, dukker det stadig opp gamle papirer og underlag. Den aller eldste permen vi har i arkivet stammer fra firmaets start i Norge i 1898.

Papirene og underlagene var i en slik forfatning at Stein Gjertsen, Kopiering S/O (t.v) på bildet og Arvid Nikolaisen, Arkiv S/O mente vi burde få dem sikret for fremtiden. Direksjonen ble kontaktet - og oppdraget ble godkjent uten økonomiske rammebetingelser.

Jan Hyving, Kontorrekvisita S/O sendte så permen til Nanina Løken, Atelier Carta som er spesialister på restaurering av dokumenter.

De har sendt oss noen linjer om den videre behandling:

«Den mottatte permen var full av brev og regnskapsark fra århundreskiftet og er nå blitt til to spesialbestilte kassetter med ringpermilignende lukkesystem innelimt. Kassetten ble laget av bokbindermester Einarsson hos Ørenbergs Bokbinderi. De syrefrie plastlommene, spesialbestilt fra England er fremstilt av et «arkivbestandig» polyesterprodukt». Mange av arkene var støvete i ytterkantene og hadde mange

rifter. De ble visket for støv med «Pelikan Plasto», og riftene ble limt med kokt hvetestivelse og forsterket med strimler av tynt japanpapir Tengujo. Arkene ble så syrenøytralisert med avsyrvingsvæskene «Book-keeper» og «Wei To» som vil etterlate magnesiumkarbonat i papiret. Arkene vil holde seg bedre om de blir oppbevart i et lokalt med lavere temperatur, f.eks. mellom 10 og 15 grader, enn om de blir oppbevart i temperaturer mellom 20 og 30 grader.»

Tekst og foto: Leif Fiskaa

Norgesrekord i ishavsbading?

Elsa Klemmetsbråten, S/O deltok i verdensrekordforsøk i ishavsbading på Svartnes havn i Vardø 2. august. Hun visste ikke på forhånd hvilken temperatur det kunne være i sjøen, annet enn mellom 5 og 11 grader. Under forsøket var temperaturen 11 grader. Litt for varmt, syntes hun. Antall badende ble kontrollert til 80. Hadde det vært 300 ville ny verdensrekord vært et faktum. Hun ble tildelt et flott diplom for innsatsen. Gratulerer!

Fi

Performance bak glass

Glasmagasinet og en gruppe scenekunstnere ønsket å skape levende utstilling. Et prosjekt som fokuserte på menneskene i varenes sted. Individet beveget seg i et offentlig rom hvor kun en glassrute skilte inne fra ute. Divisjon Elektromed var stolt

over at de valgte Siemens' nye overvåkingsmonitor for intensiv- og hjerteovervåking til å formidle sitt budskap til publikum. Dette på grunn av produktets spennende design.

Arne Hedenstad
Foto: Leif Fiskaa

Kjære støttespillere ved Siemens

Sommeren nærmer seg i Asmara, Eritrea's hovedstad, og tiden er inne til å sende en hilsen med takk for hjelpen til ansatte i Siemens som over lang tid har støttet Redd Barna's arbeid her. Vi, og ikke minst de som har mottatt støtte, har satt stor pris på håndslaget fra dere. Eritrea er vel knapt et hverdagsbegrep i norske hjem, så en liten innledning kan kanskje være nyttig. Eritrea er Afrikas nyeste land. Det var tidligere en del av Etiopia og fikk formelt sin selvstendighet i 1933 etter 30 års frigjøringskrig. Krigen hadde mange ofre, blant dem 90.000 barn som mistet en eller begge foreldre. Disse barna vokser nå opp under harde kår som en svært vanskeligstilt gruppe. Det er disse barna som har nydt godt av støtten fra Siemens ansatte. Barna ble først plassert i barnehjem, men barnehjem har innebygde problemer på linje med de fleste andre institusjoner. Vi la derfor om strategien og søkte å plassere barna hos gjenlevende slektninger - i mange tilfelle mødre som lever under svært så enkle forhold som enker på landsbygda. Først bidro vi med et fast månedlig pengebeløp, men fant fort ut at dette skapte langsiktige sosialklienter. Så la vi om strategien nok en gang (vi har ikke alltid øyeblikke-

lige fasitsvar i bistandsbransjen heller) for å hjelpe familiene med å øke sin egen inntekt. Det har gått bra til nå, og ca 1300 barn har blitt plassert hos gjenlevende slektninger. De fleste av disse familiene har blitt støttet med husdyr.

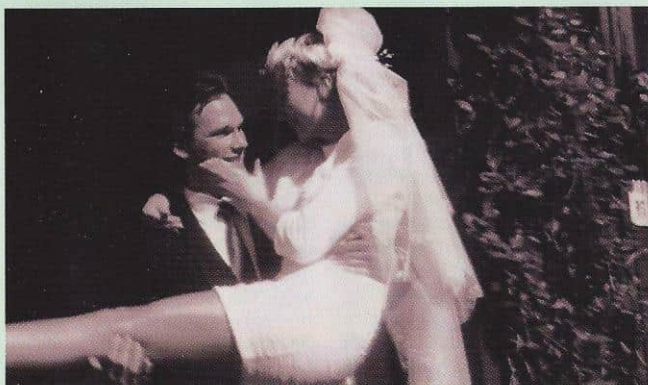
Det er en mengde utfordringer for Redd Barna og andre som arbeider med utviklingsproblematikk i Eritrea. I et land med 80% analfabetisme, hvor knapt halvparten av barn i skolepliktig alder går på skole, prioriteres lærerutdanning, og hvis alt går som planlagt kommer vi til å øke innsatsen på dette området. Eritrea har store planer om økonomisk selvstendighet og en bedre morgendag, og grunnskolen er et fundament i en slik utvikling.

På vegne av barna dere har hjulpet såvel som Redd Barna retter vi en hjertelig takk til alle Siemens ansatte som er med på Redd Barna's Operasjon Livsgnist for eritreiske barn - og vi ønsker selvsagt også potensielt nye støttespillere velkomne til å dele sine goder med barn her.

Med de beste hilsener;

*Terje Thodesen
Stedlig representant
Redd Barna -
Eritrea*

ELV frir til kundene!

Høstens store satsing overfor installatører og deres kunder er i gang. Kampanjen strekker seg over fire måneder i fag- og ukepresse, og kjøres også på vårparten i spesialmagasiner. Budskapet er at varmeovner fra Siemens er enkle å regulere, derfor gir de deg både varme-komfort og mulighet for strømsparing. Med andre ord:

Siemens varmeovner gjør akkurat som du vil. Vi har også lagt opp til at forhandlere selv kan rykke inn sine annonser. I butikkene vil du også finne plakater med budskapet. Når det gjelder respons, er den så langt positiv. Forhandlere melder interesse - og i større grad enn ved tidligere kampanjer.

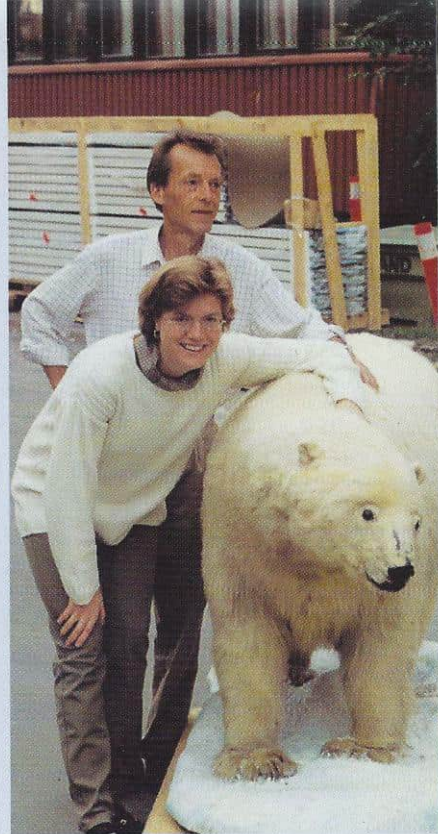
Henning Aars

Greetings from Norway

Team ALine til innovasjonsfinalen i Berlin...

Innovasjonsfinalen i Berlin fra 10-12 oktober inngikk som en del av Siemens-konferansen '97 og feiringen av konsernets 150 års jubileum.

ALine som er et nytt konsept for både tradisjonelle og nye bredbåndstjenester, deltok i denne finalen sammen med 54 andre innovasjoner. Mer enn 2500 Siemens toppledere sammen med ca 1500 spesielt innviterte gjester fra politikk og næringsliv tok del i dette arrangementet. Og sjefen selv - Dr. Heinrich v. Pierer delte ut konsernets «Oscar» til samtlige 54 finalister. Alle stands hadde et nasjonalt særpreg, og for å skape litt ekstra oppmerksomhet rundt produktet

Kirsti Løvnes og Inge Nyberg sammen med maskotten Mr. ALine

vårt valgte vi altså å trekke med oss en isbjørn!

*Svein Erik Johansen
Foto Leif Fiskaa*

Skremmende...

Elektrosenteret i Hovinveien, Oslo ble natt til fredag 5. september utsatt for et skremmende velorganisert innbrudd. Tyvene hadde utstyrt seg med brekkjern, store plastsekker og lastebil og strippet hele reolseksjoner med kostbart installasjonsmateriell. Materiellet har kun omsetningsverdi i bransjen. Ved å bruke prisene i Bransjens EI-materiellkatalog, er verdien på de tapte produktene ca. kr. 500.000. Politiet har i skrivende stund ingen mistanke.

*Roar Haglund
Foto: Leif Fiskaa*

Trener søkes

Sprekke håndballjenter på Linderud søker trener. Vi har vunnet våre kamper i høst, men vil gjerne ha litt veiledning. Hver torsdag trener vi på Idrettshøgskolen fra 17.45 til 19.00. Vær så snill, Trå til!

Heidi Gladsøy

Etterlysning

Sjeldent skilt med spesiell bil er observert på Linderud. Siemens Intern vil gjerne komme i kontakt med eieren. Kan noen hjelpe oss?

Fi

Taust fra Konkurransetilsynet

I skrivende stund foreligger det ingen tilbakemeldinger fra Konkurransetilsynet. Som kjent foretok dette kontrollorganet undersøkelser hos oss i slutten av august, for eventuelt å finne indikasjoner på at det kan ha foregått ulovlig prissamarbeid mellom ABB, Alcatel og Siemens. Anseelige mengder dokumentasjon ble hentet ut fra Linderud for nærmere granskning, og tilsvarende undersøkelser er også i gang hos de andre selskapene. Det formodes at bakgrunnen er det ulovlige prissamarbeidet på kabel mellom nevnte selskaper i Tyskland, noe som førte til ileggelse av kraftige mulktter fra de tyske prismsmyndighetene. Informasjonsdirektør Arne Nesheim sier at det foreløpig ikke har kommet noen tilbakemeldinger fra konkurransetilsynet vedr. det materialet som er under granskning - det sies at dette ennå vil ta noen tid. Firmaledelsen fastholder imidlertid at det så langt ikke foreligger interne indikasjoner på at bedriften har deltatt i anbuds- eller prissamarbeid og dermed gjort seg skyldig i straffbare forhold.

Fri

Internasjonalt besøk

Ett av de mange nasjonale og internasjonale arrangementene som i år er lagt til 1000-årsbyen Trondheim, var den årlige kongressen til European Organization for Quality (EOQ). I tidsrommet 16.-20. juni deltok ca. 850 personer i et rikholdig sosialt og kvalitetsteknisk faglig program. Hovedarrangementene var lagt til Olavshallen og Norges Teknisk-Vitenskapelige Universitet (NTNU). Kongressen avsluttet med omvis-

ninger i forskjellige bedrifter i distriktet og nærmiljøet. Siemens mottok ca. 25 personer til en slik omvisning (se bildet). I tillegg hadde ca. 20 kongressdeltakere fra Sør-Korea spesielt bedt om å få en separat omvisning hos oss, og dette ble avvirket to dager tidligere. Aktive Siemensrepresentanter var Aage Amundsen og Ole Gustav Aas, sammen med omvisere i Sterkstrømfabrikken og Elektrovarmefabrikken.

A. Ræstad

Ikke helt på jordet ...

Stafetten går videre

Mange innenfor salg/markedsføring føler at yrket er blitt i tøffeste laget. En kamp om å oppnå avtaler og kontrakter, samtidig som fortjenesten må være til å leve av, gjør at vi som selger dyre tyske Siemens-produkter har nok av utfordringer. Samtidig skjer det store strukturerendringer innenfor bransjen (everk), som gjør det nødvendig å tenke nytt og å gjøre tingene på andre måter. Salgsarbeidet har imidlertid ikke alltid vært like stressende. En liten hverdagshendelse fra 1974 forteller mer om dette. Min overordnede Nils Medås og jeg var på salgsturne i Sogn og Fjordane. På et av tettstedene var vi først innom everkets kontor, men everksjefen var ikke til stede. Han hadde en «attåttnæring» i form av et lite gårdsbruk og vi hadde mistanke om at han var i ferd med våronna. Ganske riktig. Vi parkerte «boblen» i

veigroften og skrittet ut på jordet. Der satte everksjefen fra seg møkkagreipen og vi ble ønsket velkommen til et noe uvanlig kontorlandskap omgitt av naturens egne dufter. I tillegg til produktinformasjon og orientering om hva som skulle bygges i området, gikk samtalen om den politiske situasjon, om vær og vind og løst og fast. Der ute på jordet ble det også fortalt historier og en av disse var et apropos til everksjefens attåttnæring: En syerske og en gatepike delte leilighet. Gatepiken klarte seg godt økonomisk, men syersken arbeidet jevnt og trutt med nål og tråd og symaskin, uten å få det store økonomiske utbytte av gesjeften. En kveld kom gatepiken hjem og sa: «Direktør, himmelseng, champagne og kr 1000,- kontant». Syersken tenkte at venninnen

Mer babelsk forvirring?

Under trykking av forrige Siemens Intern falt avslutningen på siste vers ut. Her er den riktige versjonen:

**Elektrikeren hån-lo,
og sa med et fnys:
Husk at den gang da
verden
lå øde og svart,
og Vårherre befalte sitt
kjente Bli lys! ,
hadde vi, som man vet,
hele opplegget klart!**

Leserinnelegg

Jeg merket meg en humoristisk artikkel på side 19 i Siemens Intern nr 4, «Babelsk forvirring.» Som en representant for et av de ledende dataselskap må jeg komme med en kommentar her: -Det er greit nok at de nevnte yrker er gamle, men mitt er enda eldre. Avslutningen på historien bør være slik: **Da kom den unge datakonsulentrolig frem og sa: Men før dette, før Gud skapte verden, da var alt bare kaos - og hvem tror dere sto bak det?**

Alfred Johnsen, SNI

bløffet, men gikk likevel neste kveld ut for å prøve lykken selv. Da hun kom hjem ut på natten spurte gatepiken hvordan det hadde gått:

«Snekkersvenn, høvelbenk, spiker i baken og penger på lønnsdagen», svarte syersken. Like før vi skulle gå, var det tid for å finne frem blokk og blyant. Everksjefen mente vi måtte notere noe på blokken når vi hadde reist den lange veien fra Bergen. Han bestilte like godt materiell til en hel høyspentlinje inklusiv brytere. Verken pris eller rabatt ble nevnt med et eneste ord! Vi var godt fornøyd med innsatsen den dagen og spanderte på oss en «tynn» i hotellbaren om kvelden.

Ja, det var tider det som vi idag bare kan drømme om.

Bernt Braseth

Stafettpinnen sendes videre til Håvard Skjervheim, PRO, S/O

MR-anbud til Nytt Rikshospital vel i havn!

Div. Elektromed har hatt en travel vår; når man samtidig med «alt annet» får anbudsinnbydelser for Nytt Rikshospital, da kan noen og enhver bli «gal».

De anbudene som i februar skulle komme de kom i april - selv Statbygg kan bomme.. I april kom óg noen innbydelser til, kunne vi gå gjennom dette med stil?

På forsommer'n ble det lange dager, vi tok ut de krefter som fantes på lager. Etter «fram-og-tilbake» og mange møter ble anbudene levert - uten fartsbøter!

Første bestilling kom i havn i sommer, og forhåpentligvis er det flere som kommer! 2 stk. MR til 28 millioner, klart vi måtte feire så mange kroner:

- en kjempestor miniatyr-MR-kake kaffe og champagne - alle fikk smake. Nå venter vi spent på avgjørelsen av resten og håper å fortsette kake-festen!

Foto: Bjørn Morten Brekke
Dikter: Liv Haugen

Eurofestivalen 1997

Bronse-vinner-laget i bowling: Bak f.v: Kjell Erik Jensen, Kjell Bjerken, Helge Foss, Bjørn Refseth. Foran: Kjell Sollie, Anne Mari Engan, Helene Albrigtsen, Steinar Løfald.

Eurofestivalen er en bedriftsturnering for hele Europa og i år måtte selvfølgelig 1000- års byen Trondheim stå som arrangør.

I denne store bedriftsturneringen teves det i alle tenkelige grener - fra sportsfiske til dart. 4000 deltakere fordelt på 20 land var med i turneringen. Fra Siemens deltok 36 personer.

Torsdag 19. juni startet festivalen med oppmarsj fra torget, derfra gikk turen til Nidarøhallen hvor vi deltok på åpningsseremonien. Etterpå var det åpningsfest for deltagerne.

De påfølgende dagene var alle lagene i aktivitet fra morgen til sent på kveld.

Håndball Damer

For oss damer i håndballgruppa var det spennende å skulle få møte lag fra Danmark og Ungarn. Kampen mot Svenborgskolan fra Danmark ble en selsom opplevelse. 19-0 til Siemenslaget sto det på tavla da kampen var slutt. Men danskene var like blide - for dem var tydeligvis det sosiale samværet viktigst. I neste kamp mot Aftenposten ble det også seier, og da Dunapac fra Budapest aldri kom til Trondheim (de hadde visstnok forlatt Ungarn), var det klart at vi gikk videre. I kvartfinalen møtte vi Trygdekontoret med sine landslags- og 1.div.-spillere, en i utgangspunktet håpløs oppgave. Men underets tid er ikke forbi. 30 sek. før slutt stod det 6-6 på tavla, men like før fløyta gikk greide Trygdekontoret å få inn det avgjørende målet. Bittert, men tross alt var vi - som

ett av ialt 19 håndballag - fornøyd med innsatsen.

Orientering

Orienteringsløperne hadde sin samlingsplass i Bymarka på idylliske Lavollen, en gammel nedlagt gård som nå drives som turkafé. Siemenslaget hadde med 4 deltakere som gjorde en meget flott innsats. Best var Leif Røhjelld med sølv i langløpet og gull i sprintløpet. Steinar Aasvang tok bronse i sin klasse på sprintløpet. I stafetten ble det 5.plass.

Bowling

I bowling deltok 96 lag fra 11 nasjoner. Siemens stilte med to lag fra Trondheim og ett fra Oslo. Alle vant sine puljer i innledende runde og gikk dermed videre. Det ble jevne spennende kamper hvor Siemens' 1. lag til slutt endte på 3. plass. Hederlige plasser også til de andre lagene. Summa summarum: Ingen andre bedrifter kunne vise til bedre resultater totalt i bowling enn Siemens.

Fotball

Puljeoppsettet i 7-er fotball besto av 45 lag fordelt på 11 grupper. Det var med lag fra 7 nasjoner.. Vi trodde på forhånd at vi hadde havnet i en tøff gruppe med lag fra Tyskland, Italia og Norge. Men etter nærmest å ha feid motstanderne av banen i de innledende kampene, ble det puljeseier til Siemens og dermed klart for 8-delsfinale mot Hospital Hasmaron fra Israel. Det ble en jevn og spennende

kamp som etter ordinær tid endte 0-0.

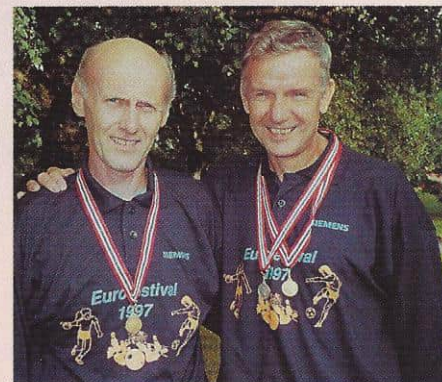
Vi tapte 1-0 etter sudden death. Nå etterpå synes vi det var bittert at dommeren gikk med på å flytte kampen fra grus til gress, da vi tror utfallet av kampen ellers ville gått i vår favør.

Men tross alt: Vi er enige om at dette var en fin turnering både sportslig og sosialt.

Håndball Herrer (over 32 år)

Vi hadde Averøy-Trim og Jernbanen i vår pulje og spilte dobbel serie. Vi begga kampene mot Averøy-Trim og 1. kamp mot Jernbanen, men tapte 2. kamp. Vi vant likevel på målforskjellen og ble puljevinnere, endog med gullmedalje, da det ikke var flere lag påmeldt i denne gruppa. Siemens deltok for øvrig også i bridge, skyting og friidrett. Neste Eurofestival arrangeres i Italia om to år.

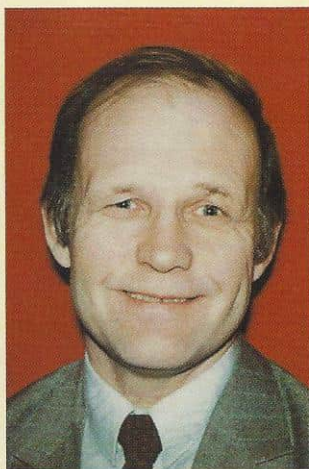
Tekst og foto: Inger Brækstad

Medaljevinnere i orientering:
Steinar Aasvang (t.v.), Leif Røhjelld

Stian Olsen,
Montasje Bergen
Ole-Petter Nyland,
Montasje Bergen
Espen Johansen,
Installasjon Tromsø
Rune Grøndal,
Montasje Oslo
Thomas Fredrik Fagerstrøm,
Montasje Oslo
Thomas Klokkehaug,
Installasjon Trondheim
Arild Haugland,
Installasjon Trondheim
Roald Andre Ekseth Kvam,
Installasjon Trondheim
Tore Roten,
Installasjon Trondheim
Ole Gunnar Opøyen,
Installasjon Trondheim
Knut Kristian Saxebøl,
Montasje Oslo
Anders Langerød,
Installasjon Skien
Kennet Torgersen,
Installasjon Stavanger
Øystein Berg,
TA OG
Leif Andreas Ohm Risanger,
TA OG
Steve Paulsen,
TA OG
Katrine E. Sture,
SAM
Tom-Erik Sipos,
Tele-Nett
Logistikkavdeling, TLC
Johanne Myre Fredriksen,
SAPERS Oslo
Stig Morten Børresen,
TA OG
Kjell Sæther,
TA Bergen
Stein Arne Risa,
Installasjon Bergen
Fritz Alexander Lislud,
Installasjon Sarpsborg
Øyvind Einarsen,
Installasjon Sarpsborg
Frank Johannessen,
Installasjon Kristiansand
Ingvar Henrik Mathisen,
Installasjon Sandnessjøen
Bjørn Sjøflot,
EFO D
Yngve Holm
Installasjon Flekkefjord
Ståle Enes,
Installasjon Skien
Liv Hellene,
Telematikk og
Trafikkteknikk, INS
Erik Wroldsen,
Elfab Produksjon, TLC
Svein E. Hovden,
Ta Oslo Automatisering
Ketil Aagesen,
Motordrifter, Ind
Leif Egil Reitan,
EFO D Mekanisk
Avdeling
Henning Gjermstad,
Installasjon Trondheim
Torggrim Rabben,
Skip, IND
Geir Frydenlund,
Montasje Oslo
Bjørn Inge Oftedahl,
EFO D
Høyspenningsteknikk
Vidar Aasdahl Eliassen,
Montasje Oslo
Frank Hoel,
Installasjon Trondheim
Håkon Matre Christiansen,
Installasjon Haugesund
Tom Kristensen,
Forsvarssystemer
Bjørn Erik Eriksen,
Montasje Oslo
Anders Ødegård,
Forsvarssystemer
Ove Hansen,
Installasjon Bergen
Ingunn Hauvik,
Installasjon Mo
Kristian Boretti,
Montasje Oslo
Ellen Vaaga,
Installasjon Haugesund
Kai-Jonny Jørgensen,
Installasjon Mosjøen
Magnus Lunden,
Tavleverksted Kristiansand
Stian Langfjord,
Installasjon Mosjøen
Roger Karlsen,
Installasjon Mosjøen
Sturla Haugli Falch,
Installasjon Tromsø
Dan Johannessen,
Elfab Markedsgruppen, TLC
Jørn Tore Thomassen,
Installasjon Tromsø
Liv Haugen,
Produktsalg, MED
Oddvar Jonas,
Stasjonskontroll, EFO
Ørjan Hegg,
Ta Oslo Automatisering
Oddbjørn Jonstad,
Ta Oslo Energi
Kjell Gunnar Nilsen,
Installasjon Skien
Odd Inge Stene,
Installasjon Bodø
Svein Olav Aukland,
Installasjon Kristiansand
Ørjan Nondal,
Montasje Bergen
Jan Åge Rinden,
Installasjon Haugesund
Håkon Strømstad,
Installasjon Skien
Sveinar Børve,
Montasje Bergen
Svein Solli,
Montasje Oslo
Roald Hope,
TA Bergen
Roar Storkjøren,
Elfab Produksjon, TLC
Siv A Ingebrigtsvoll,
Elfab, Fellesfunksjoner,
Sverre Stav,
SAPERS Trondheim
Jimmy Salomonsen,
Montasjeavdelingen, ELV

Arild Dahl

Fredag 15. august fikk vi den triste meldingen om Arild Dahls plutselige bortgang, knapt 51 år gammel. Arild var en venn som vi ikke hadde råd til å miste og vi føler et stort tomrom med tanke på den han var og alt det han fikk gjort. Arild var født i Harstad 29.09.46. Han startet sin yrkesaktive karriere som sjømann/fisker før han i 1971 avla eksamen som ingeniør ved Narvik tekniske skole. Etter korte opphold ved Glamox A/S i Molde og ved Norsk Korrespondanseskole i Oslo, kom han til Siemens A/S i Trondheim høsten 1975. Hans virke i Siemens omfattet bl.a. stilling som opplæringsleder, administrativ leder og fagsjef innen områdene logistikk og innkjøp. Som medarbeider var Arild allsidig og uredt med hensyn til å ta på seg utfordringer. Han var faglig meget sterk, hadde lett for å tilegne seg kunnskap og kunne bringe den videre på en entusiastisk måte. Han var opptatt av å se sammenhenger og prosesser, av produktivitet og kundetilfredshet, noe som gjorde ham til en

foregangsman på mange områder innen organisasjonsutvikling.

Han påvirket avdelinger til nytenking og kunne i blant være forut for sin tid. Mange kan takke Arild for hans spennende initiativ og pågangsmot i realiseringen av konkrete forbedringer.

Med sine kreative evner var han også en god illustratør. Han kunne forklare kompliserte ting ved hjelp av enkle skisser. Han hadde en arbeidsform som engasjerte andre og dette ga ham en stor styrke som pedagog. Arild kan karakteriseres som en sann demokrat. Han hadde tro på at hver enkelt medarbeider ville og kunne ta ansvar. Å skape utvikling og forbedring gjennom deltakelse i selvstyrte enheter var en av hans ledetråder. Det positive menneskesynet demonstrerte han til fulle gjennom sin egen måte å være på. Du følte deg alltid velkommen hos Arild. Han viste stor interesse for deg og dine meninger, var raus og romslig. Han hadde tid til å høre på deg og skapte optimisme og handlingsberedskap.

Etter 20 år i Siemens A/S søkte Arild for to år siden nye utfordringer i firmaet Stentofon. Også her tøyde han grenser gjennom sin store arbeidskapasitet og energiske arbeidsmåte. Og det var i denne hektiske hverdag at livet brått tok slutt. Vi husker Arild som en person, preget av godt humør og livslyst. Han hadde alltid en munter replikk og satte stor pris på andres innspill. Han skapte en trygg og trivelig atmosfære der han oppholdt seg. Dette kom også hans engasjement på fritiden til gode, der han bl.a. var en meget anerkjent administrator innen friidrett.

Selv om arbeidsdagene kunne være lange hadde Arild alltid stor omsorg for familie og venner. Våre tanker og medfølelse går til hans kone Solveig og to voksne barn, Ståle og Stine. Vi føler et sterkt savn når Arild nå er borte. Vi lyser fred over hans minne.

Leiv Moksnes
Kåre Ytre-Eide

Hege Anita Harbak,
TA, EFO
Alan Michael Halilovic,
Montasje Oslo
Marita S. Eldorhagen,
Sentrale Felleskostnader
Lene Halstvedt,
Kantinedrift Oslo
Magnus Løchen,
Montasje Oslo
Bjarne Fagerbakke,
Forsvarssystemer
Markedsføring, TLC
Atle Slagsvold,
Forsvarssystemer Teknologi,
TLC
Eirin Svan,
Tele-Nett Administrasjon,
TLC

Hjertelig takk

- til ledelsen for hyggelig avslutning i forbindelse med min overgang til pensjonist.

Johannes Imsen, S/T

- for all oppmerksomhet i forbindelse med min overgang til AFP-tilværelse. Takk også for alle år sammen med «gamle» og nye kolleger i Bergen, Oslo og Trondheim.

Kåre Pedersen, S/B

- til kolleger for gaver og blomster ved min fratreden som førtidspensjonist.

Martha H. Remen, S/T

- til ledelsen i Bergen og kolleger for fine gaver og mange hyggelige hilsener i forbindelse med min overgang til pensjonisttilværelsen.

Egil Falch, S/B

- til Direksjonen, venner og kolleger for blomster og gaver i anledning mitt 25-års jubileum.

Jan Hyving, S/O

- til alle kolleger, montørklubb og ledelse for nydelig blomsteroppsett og alle gavene i anledning mitt 25-års jubileum.

Arild Selnes, S/B

- til damene og montørklubb i Bergen samt ledelse for nydelig blomsteroppsett og alle gavene i anledning mitt 25-års jubileum.

Vigleik Solvang, S/B

- til Direksjonen for blomster til min 75-års dag.

Ivar Dragseth, S/T

- til Direksjonen, Seniorklubben, kolleger og venner for de vakre blomstene og hilsen til min 75-års dag.

Johan Oskar Rinde, S/O

- til ledelsen for blomsterhilsen i anledning 70-års dagen.

Bjarne Ulvund, S/T

til Direksjon og Personalavd. for vakre blomster og hilsen til min 70-års dag.

Sture H. Eide, S/T

- til Direksjonen og Divisjon Produkter for den hyggelige oppmerksomhet, med nydelige blomster, som jeg fikk på min 70 års dag.

Agnar Risberg, S/O

- til Direksjonen og kolleger for blomster og gaver ved min 60-års dag.

Bengt Elter, S/O

- til Direksjon og kolleger for blomsterhilsen, gave og oppmerksomhet ved feiringen av min 60-års dag.

Aage Amundsen, S/T

- til Verkstedklubben i Trondheim for den fine gaven til min 67-års dag.

Trygve Snekvik, S/T

- til Direksjonen for de fine blomstene og Installasjonsavd. for den fine gaven og blomstene i anledning min 60-års dag.

Freddy Andersen, S/O

- til kolleger og venner for blomster og gaver jeg fikk på min 50-års dag.

Arne Solli, S/T

Vi gratulerer

40-års jubileum

04.11 Emil Alfer, S/T

25-års jubileum

23.10 Marianne Andersen, S/O

06.11 Thor Barkvoll, S/O

13.11 Steinar Bjerken, S/T

27.11 Inger Lize Weston, S/O

01.12 Trond Hagen, S/T

90 år

12.12 Kristoffer Stormo, S/T

80 år

24.10 Solveig Wærdahl Fallan, S/T

02.12 Sverre Falkenberg, S/B

25.12 Gustav Dybaas, S/O

75 år

07.11 Ivar Kjøsnes, S/T

05.12 Finn Walsø, S/T

70 år

29.10 Jostein Øverås, S/O

18.11 Odd W. Jensen, S/O

25.11 Harald A. Melkvik, S/T

26.11 Lars Floan, S/T

17.12 Harald Hay, S/O

22.12 Kasper Skofteby, S/O

67 år

24.10 Leif Fiskaa, S/O

04.11 Arne Michelsen, S/B*

05.11 Einar Brustad, S/O*

07.11 Turid Inger Hegvold, S/T*

12.11 Mildred Sofia Aakvik, S/O*

14.11 Helge Råbymagle, S/T*

18.11 Olav Claussen, S/Stvgr.*

*) Førtidspensjonerte

60 år

22.10 Gudrun Sumstad, S/T

05.11 Gunnar Ydse, S/T

10.11 Olav Tor Sørensen, S/T

24.12 Askild Johan Sandvold, S/O

* Førtidspensjonert

50 år

22.10 Jack Bjørnevik, S/O

23.10 Bengt Haugnæss, S/V

25.10 Jan Fjeldalen, S/O

01.11 Arne Beck, S/O

07.11 Unni Westgaard, S/O

11.11 Jan Torp, S/Sarp

05.12 Geir Arne Danielsen, S/O

06.12 Asbjørn Hellem, S/T

08.12 Sivert Asphjell, S/T

09.12 Bjørn Wangsholm, S/T

14.12 Vigdis Tosbotn, S/Mosj.

16.12 Roar Haglund, S/O

18.12 Karl Edvard Huru, S/O

24.12 Rolf Simonsen, S/T

26.12 Stein Kirkeng, S/KrS

27.12 Wilhelm Storm, S/O

28.12 Jan Ole Kvernmo, S/O

Ekte bondebryllup på Folkemuséet

Demonstrasjon av brudepynning og gamle bryllups-ritualer møtte oss i hver bygning og sving på Folkemuséet søndag 28. september. Sikkert interessant for byfolk å bli kjent med de gamle tradisjonene, tenkte vi i alt mylderet, og ruslet avgårde mot Telemarkstunet.

Og der ble det slutt på freden. Et langt opptog med felespillere i tet og soldater som skjøt med skikkelige muskedundere så kutttskyen stod, rundet plutselig nærmeste stabburshjørne. Der kom jammen et helt brudefølge på god, gammel-dags vis anno 1850. Bruden måtte drikke av en ølbolle som bevis på at hun godkjente bryllupet, og gjestene benket seg lettet rundt et langbord dekket med lefser og øl, bruden ville virkelig gifte seg. Vi fant nå ut at dette måtte være et virkelig bryllup, for på programmet kunne vi lese: «privat vielse i Gol Stavirke». -Jammen ligner ikke brudgommen litt på en kollega i Siemens tenkte jeg og sendte ham et granskende blikk. Og virkelig - det er jo Arne Munch fra TLC som troner i brudgomstolen! Jeg overbrakte mine varmeste gratulasjoner, og litt forvirret tenkte jeg at dette er jo en festlig - og hva

- til ledelsen i Bergen for nydelig blomsteroppsett i anledning min 50-års dag. *Arvid Breivik, S/B*

- til Direksjonen, venner og kolleger for blomster og gave i anledning min 50-års dag.

Magne Øvrehus, S/T

skal jeg si: tradisjonell eller utradisjonell - måtte å gifte seg på. Dagen etter så vi reportasjer i Frokost TV og i Aftenposten, hvor brudeparet fortalte bakgrunnen for dette bondebryllupet midt i Oslo. Folkemuséet hadde aver-

tert etter giftelystne par, og blant de 19 svarene ble Arne og Anne Christine plukket ut. -Å få en slik ramme rundt bryllupet gjør hele opplevelsen utrolig spesiell og unik, fortalte Arne etter festen.

Heidi Nesttun

Arne justerer litt på brudehatten til Anne Christine Brandt-Hansen for vielsen på Folkemuseet. Begge er kledd i bunader fra Vålund i Tinn.

Siemens Intern

Utgitt av Siemens A/S
Sentralavdeling
Markedskommunikasjon
SAM0054-10974.5

Redaktør:
Gunnar Friedl, (linje 3556)
Layout/Desktopp:
Leif Fiskaa (linje 3495)

Kontakt i Trondheim:
Berit Selbo,
(linje 9175)
Kontakt i Bergen:
Bjørn Magnus Bjørndal,
(linje 6643)

Ansvarlig:
Tor Cederkvist, (linje 3711)
Neste nummer kommer
12. des.
Siste frist for innlevering
av manuskripter er 24. nov.

Sommerbilder 1997

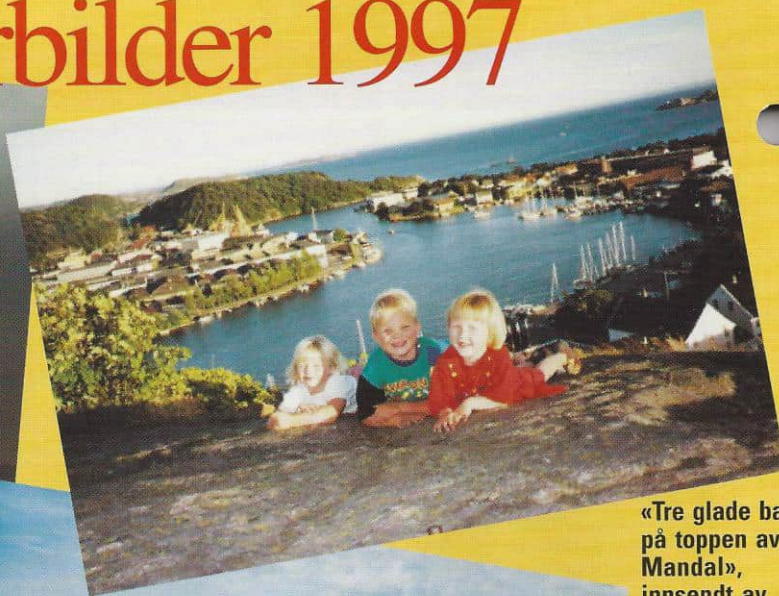
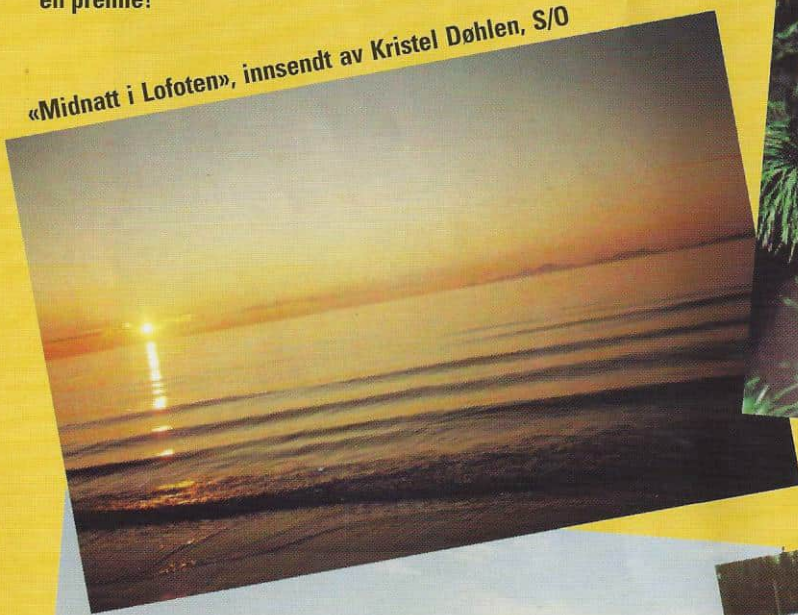
«Eventyrstund i Paris», innsendt av Knut M. Dale S/B

Fristen for innsendelse av bilder til vår lille sommerkonkurranse er nå ute. Vi skulle nok ha ønsket oss flere bidrag, særlig når vi tar i betraktning den fantastiske sommeren vi har hatt i år. Vi er sikre på at mange fotos som nå er samlet opp i de tusen hjem og kanskje allerede er på plass i albumet hadde fortjent en plass på denne siden, men, men.....

De fleste av de mottatte bildene har hentet motiv fra ferie og friluftsliv, ikke som i fjor da barnebilder utgjorde flertallet. Kanskje ikke så rart - vi har jo en praktfull natur å feriere i. Vi har nedenfor trukket ut seks bilder som vi mener fortjener ekstra honnør:

Vi gratulerer fotografene som hver vil motta en premie!

«Midnatt i Lofoten», innsendt av Kristel Døhlen, S/O

«Tre glade barn på toppen av Mandal», innsendt av Terje Nøding S/O

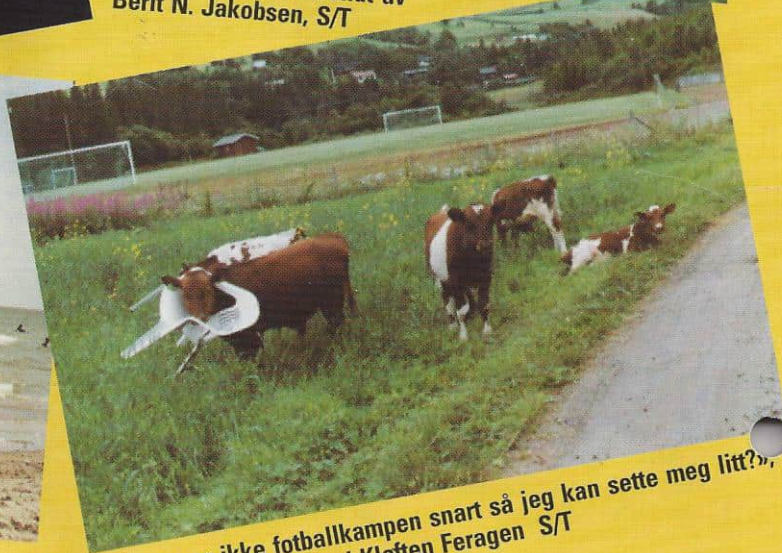
«Utmarsj på Ringebufjellet», innsendt av Johannes Ringen S/O

«Gutta i baret», innsendt av Berit N. Jakobsen, S/T

«For sen til ferga?», innsendt av Anita Brækken S/T

«Begynner ikke fotballkampen snart så jeg kan sette meg litt?», innsendt av Anne- Mari Kløften Feragen S/T